

บทที่ 4

ผลการทดลอง

4.1 องค์ประกอบของถั่วเหลือง

เตรียมแบบจากถั่วเหลืองพันธุ์ ส.จ. 5 ทั้ง 2 ถุง เผาปลูกโดยบดถั่วเหลืองทั้งเมล็ดด้วยเครื่องบดชนิด pin mill แล้ววิเคราะห์องค์ประกอบ ผลการวิเคราะห์มีตั้งแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 องค์ประกอบของถั่วเหลืองพันธุ์ ส.จ.5 จากสถานีทดลองปลูกน้ำไร่จังหวัดพะเยา

องค์ประกอบ*	ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ) \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
	ถุดูเพาปลูก	เมษายน-พฤษภาคม	กรกฎาคม-สิงหาคม
ความชื้น	9.35 \pm 0.18	9.22 \pm 0.12	
โปรตีน	47.23 \pm 0.26	47.17 \pm 0.25	
ไขมัน	26.47 \pm 0.72	26.18 \pm 0.68	
เกล้า	5.01 \pm 0.04	5.05 \pm 0.06	
เส้นใย	4.36 \pm 0.13	4.31 \pm 0.13	
คาร์โบไฮเดรต	16.94 \pm 0.79	17.28 \pm 0.77	

a เฉพาะความชื้นคำนวณเป็น wet basis องค์ประกอบอื่นทั้งหมดคำนวณเป็น dry basis

ห้องวิทยาศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าประกอบของถั่วเหลืองพันธุ์ ส.จ.5

SOV	d.f	MS	ความชื้น	โปรตีน	ไขมัน	เก้า	เลี้นไย	คาร์โนบอโรเจท
Treatment (คุณภาพปลูก)	1	0.041	0.007	0.207	0.005	0.005	0.289	
Error	8	0.024	0.065	0.492	0.003	0.017	0.610	

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติแบบ CRD ของแต่ละองค์ประกอบของถั่วเหลือง จาก 2 คุณภาพปลูก พบว่าความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

4.2 สภาวะที่เหมาะสมในการสกัดโปรตีนจากถั่ว

สกัดโปรตีนจากถั่วเหลืองพันธุ์ ส.จ.5 ทึ่ง เม็ด ศึกษาสภาวะที่เหมาะสมในการสกัดได้แก่ pH ของสารสกัด เวลาสกัด และอัตราส่วนถั่วต่อสารสกัด

4.2.1 อิทธิพลของ pH

แบร pH ของสารสกัดจาก 7-12 โดยเพิ่มครั้งละ 1 หน่วย pH ใช้อัตราส่วนถั่วต่อสารสกัด 1:8 สกัดนาน 8 นาที ปริมาณโปรตีนที่สกัดได้และผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตารางที่ 4.3-4.4

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.3 ผลของ pH ต่อปริมาณโปรตีนที่สกัดได้ เมื่อใช้เวลาสกัด 8 นาทีและใช้อัตราส่วนถัวต่อน้ำเป็น 1:8

pH	ค่าเฉลี่ยปริมาณโปรตีน(ร้อยละ) \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
7	68.72 [*] \pm 0.94
8	69.46 [*] \pm 1.03
9	69.37 [*] \pm 1.05
10	70.42 [*] \pm 0.99
11	78.87 [*] \pm 0.68
12	77.95 [*] \pm 0.78

a,b... ตัวเลขที่มีอักษรกำกับต่างกันจากเดียวกันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปริมาณโปรตีนที่สกัดได้เมื่อแบ่ง pH ของสารสกัด

SOV	d.f.	MS
Treatment (pH)	5	64.777 [*]
Error	12	0.800

* แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

จากการวางแผนและวิเคราะห์ข้อมูลแบบ CRD พบว่าสารสกัด pH 11-12 ที่เวลาสกัด 8 นาที อัตราส่วนถัวต่อสารสกัด 1:8 ให้ปริมาณโปรตีนสูงสุด จึงเลือก pH 11 ไว้ใช้ในการทดลอง ซึ่งต่อไป

วิธีการน้ำมหัศจณ์

4.2.2 อิทธิพลของเวลาในการสกัด

แบ่งเวลาสกัดเป็น 8, 10, 15 และ 20 นาที ใช้อัตราส่วนถัวต่อสารสกัด (pH11) 1:8 ปริมาณโปรตีนที่สกัดได้และผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตารางที่ 4.5-4.6

ตารางที่ 4.5 ผลของเวลาสกัดต่อปริมาณโปรตีนที่สกัดได้ เมื่อใช้อัตราส่วนถ่วงต่อสารสกัด 1 : 8
สารสกัด pH 11

เวลาสกัด (นาที)	ค่าเฉลี่ยปริมาณโปรตีน(ร้อยละ) \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
8	78.22 \pm 0.55
10	77.95 \pm 1.04
15	78.10 \pm 0.96
20	78.92 \pm 1.94

ตารางที่ 4.6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปริมาณโปรตีนที่สกัดได้เมื่อแปรเวลาสกัด

SOV	df	MS
Treatment (เวลาสกัด)	3	0.737
Error	12	1.723

จากการวางแผนและวิเคราะห์ข้อมูลแบบ CRD พบว่าเวลาสกัด 8, 10, 15 และ 20 นาที ที่อัตราส่วนถ่วงต่อสารสกัด 1:8 ให้ปริมาณโปรตีนไม่ต่างกัน ($p \leq 0.05$) จึงเลือก 8 นาที ไว้ใช้ในการทดลองขึ้นต่อไป

4.2.3 อิทธิพลของอัตราส่วนระหว่างถ่วงต่อสารสกัด

แปรอัตราส่วนถ่วงต่อสารสกัด(pH11) เป็น 1:8, 1:10, 1:12 และ 1:14 สกัดนาน 8 นาที ปริมาณโปรตีนที่สกัดได้และผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตารางที่ 4.7-4.8

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.7 ผลของอัตราส่วนระหว่างถ้าต่อสารสกัดต่อปริมาณโปรตีนที่สกัดได้ เมื่อใช้สารสกัด pH 11 สกัดนาน 8 นาที

อัตราส่วนถ้าต่อสารสกัด	ค่าเฉลี่ยปริมาณโปรตีน(ร้อยละ) \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1 : 8	79.30 \pm 0.77
1 : 10	81.88 \pm 2.01
1 : 12	81.75 \pm 2.39
1 : 14	81.60 \pm 2.23

ตารางที่ 4.8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปริมาณโปรตีนที่สกัดได้ เมื่อแปรอัตราส่วนถ้าต่อสารสกัด

SOV	d.f	MS
Treatment (อัตราส่วนถ้าต่อสารสกัด)	3	6.008
Error	12	3.828

จากการวางแผนและวิเคราะห์ข้อมูลแบบ CRD พบว่าอัตราส่วนถ้าต่อสารสกัด 1:8, 1:10, 1:12 และ 1:14 ให้ปริมาณโปรตีนไม่ต่างกัน ($P \leq 0.05$) จึงเลือกอัตราส่วนถ้าต่อสารสกัด 1 : 8 ไว้ใช้ในการทดลองขั้นต่อไป และสภาวะเหมาะสมสำหรับการสกัดที่สูงได้คือใช้สารสกัด pH11 อัตราส่วนถ้าต่อสารสกัด 1:8 เวลาสกัด 8 นาที

ศูนย์วิทยาทรัพยากร วิชาสังเคราะห์ทางเคมี

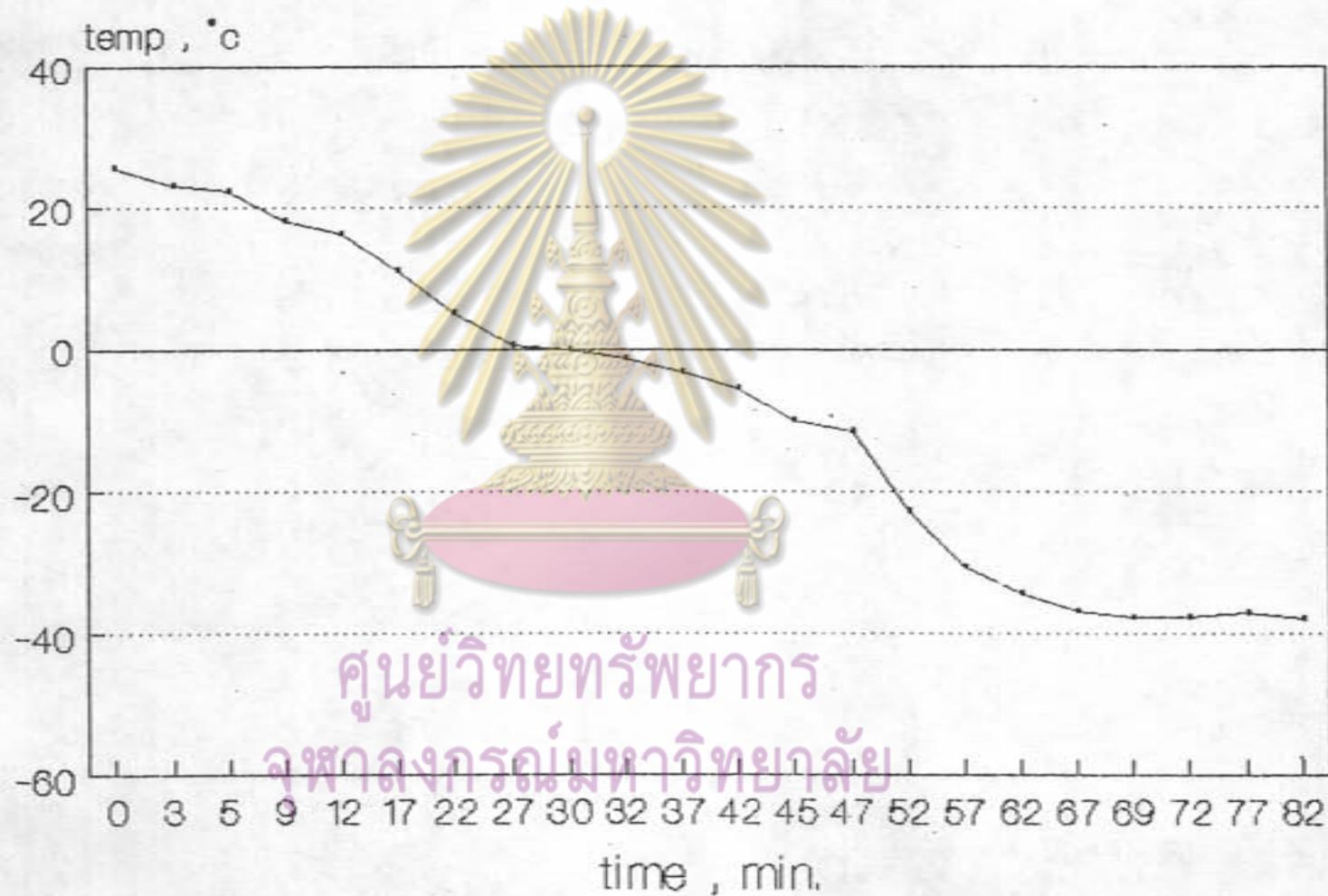
4.3. สภาวะที่เหมาะสมในการแปลงเนื้อสัมผัสโปรตีนถ้าเหลือง โดยวิธีแช่แข็ง

จากสภาวะสกัดที่เหมาะสมซึ่งสรุปได้จากข้อ 4.2 สกัดโปรตีนจากถ้าเหลือง นำโปรตีน slurry ที่ได้มาศึกษาสภาวะและวิธีแช่แข็งที่เหมาะสม โดยแปรปริมาณของแข็งทั้งหมดเป็นร้อยละ 10, 15 และ 20 แช่แข็งด้วยวิธี plate และวิธีใช้ภาชนะไดออกไซด์แข็ง ขณะแช่แข็งวัดการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิและเวลาในแพลตฟอร์มแช่แข็ง ดังรูปที่ 4.1-4.6 เมื่อแช่แข็งผลิตภัณฑ์จนได้อุณหภูมิสุดท้ายตามต้องการแล้วกำจัดผลึกน้ำแข็งโดยแกนที่ด้วย 95% ethyl alcohol และวิธี freeze drying ผลของปริมาณของแข็งทั้งหมดในโปรตีน slurry วิธีแช่แข็ง และวิธีกำจัดผลึกน้ำแข็ง ต่อโครงสร้างเล่นไบโปรตีนชิ้นบันทึกด้วย scanning electron microscope

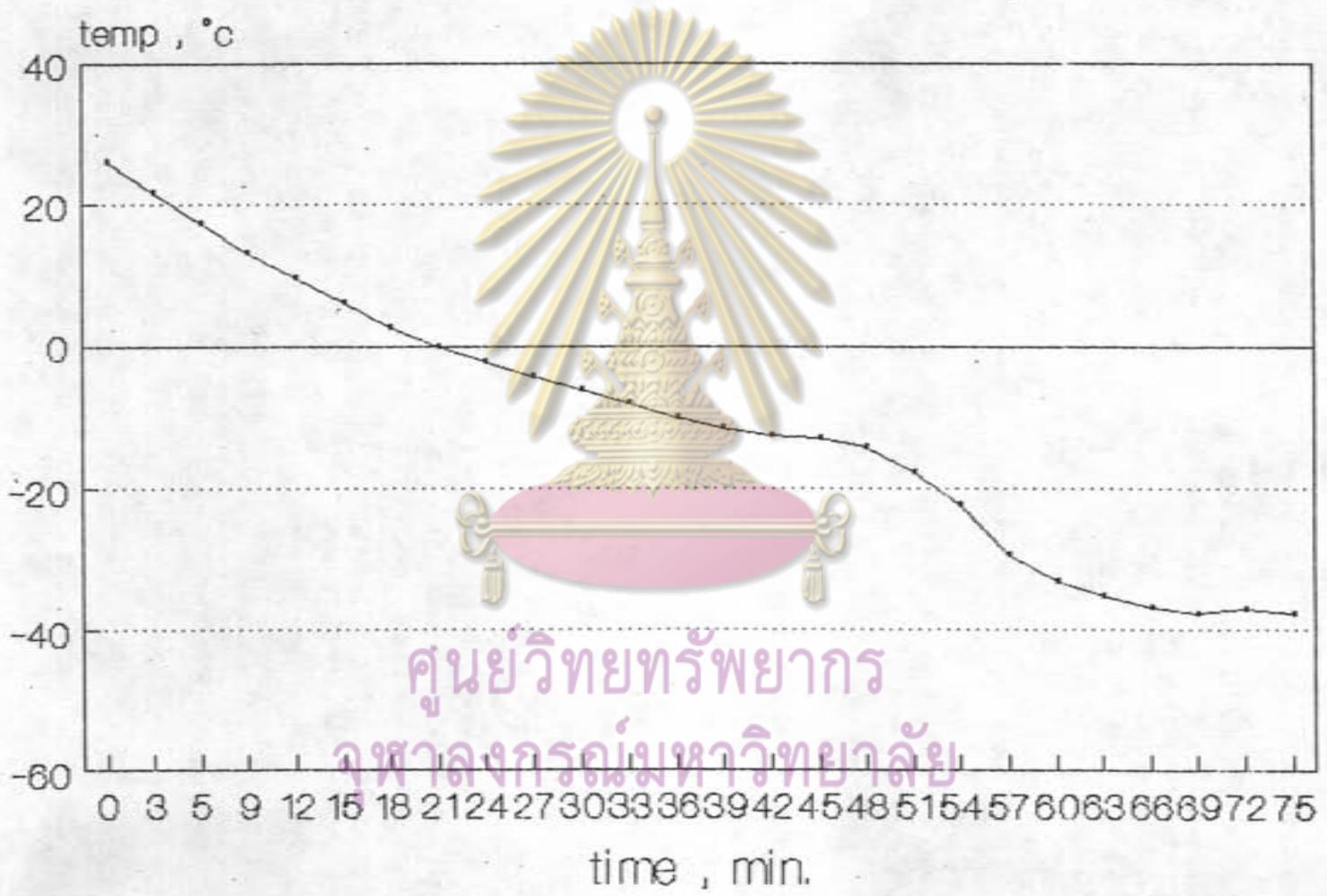
ค่า shear strength และความแน่นคุณภาพเนื้อสัมผัสของปูร์ตินแปลง เนื้อสัมผัส แสดงในรูปที่ 4.7-4.19 และตารางที่ 4.10-4.15 ตามลำดับ

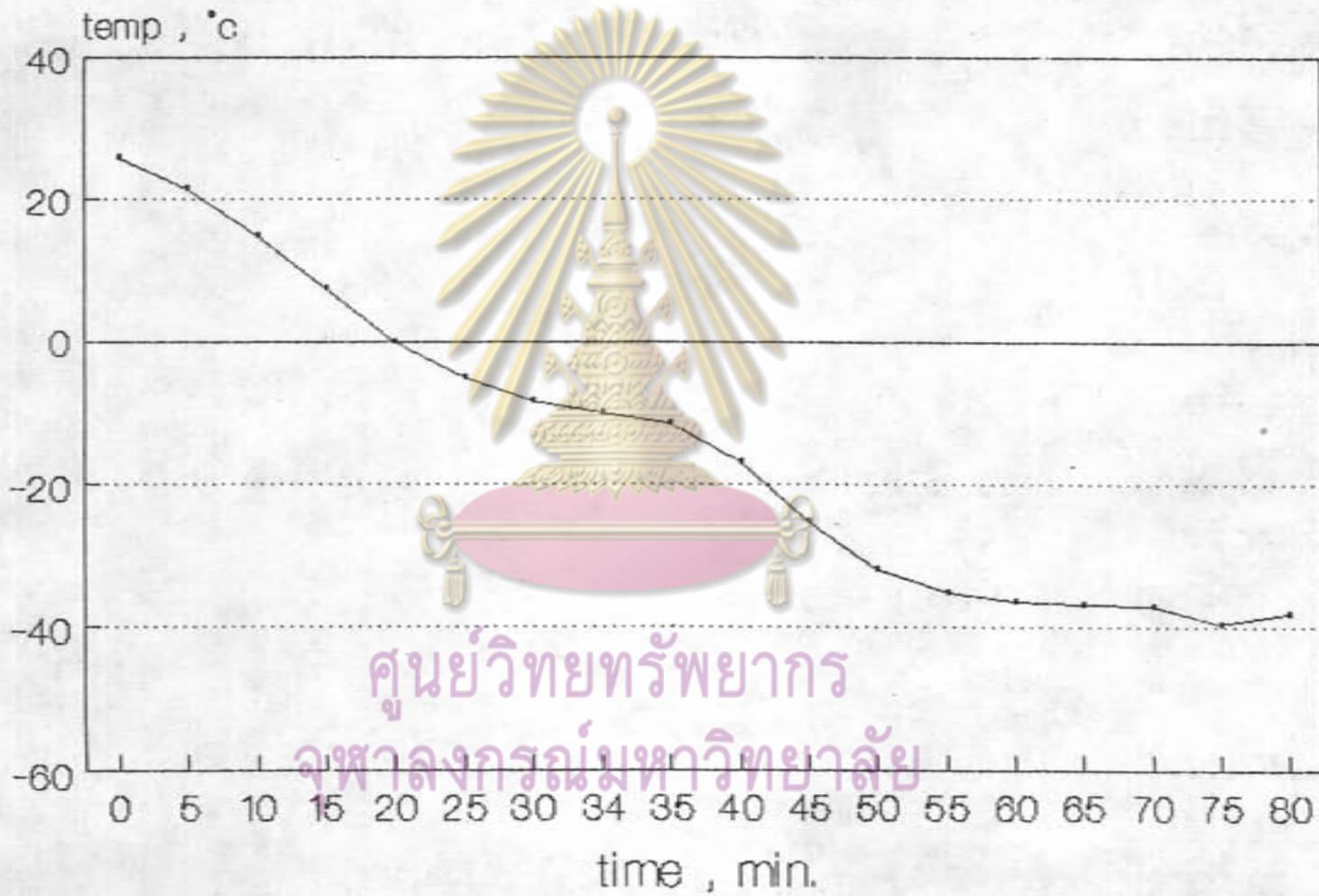
ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

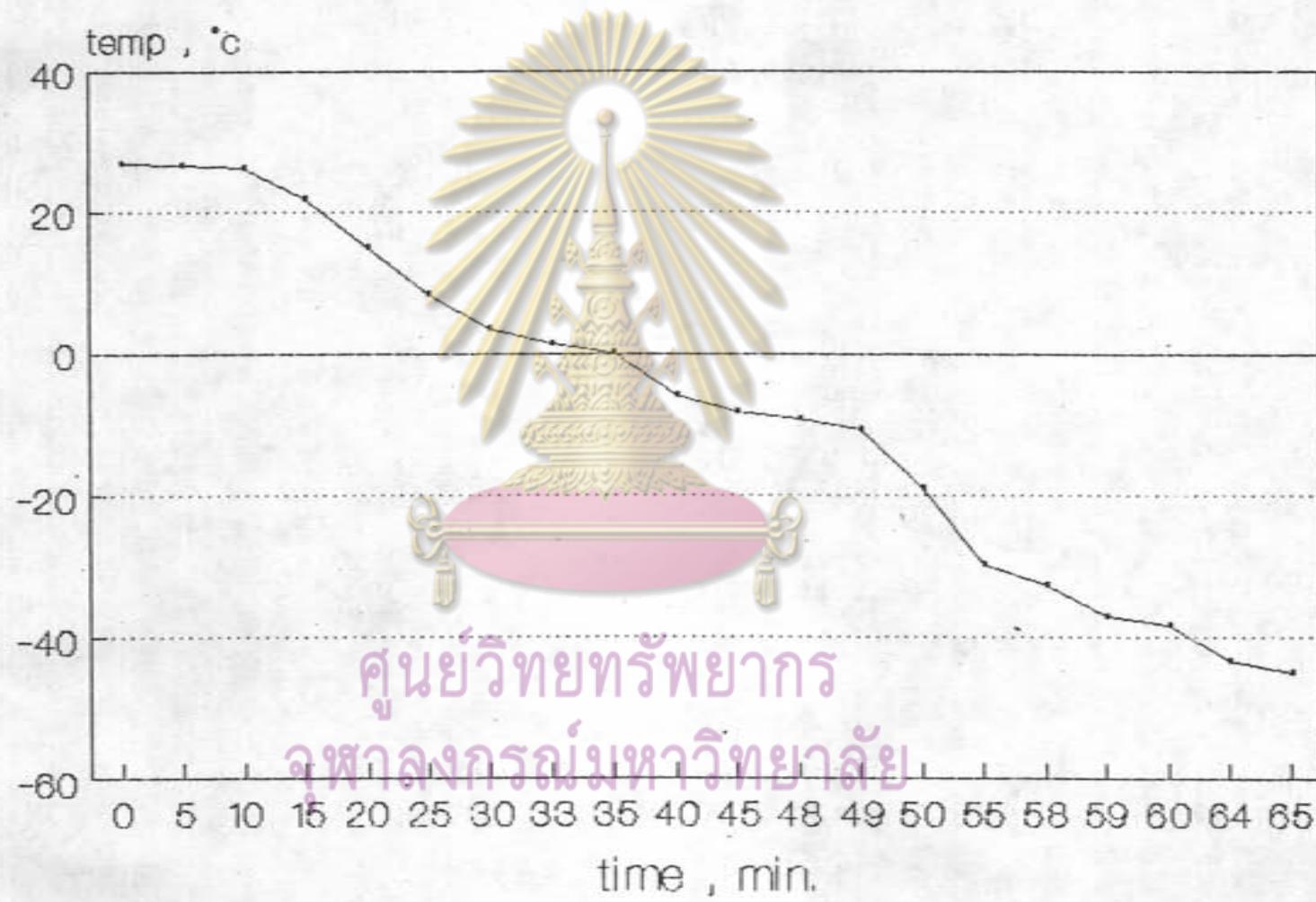
รูปที่ 4.1 การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของ โปรดีน slurry ที่มีของแข็งทั้งหมดคร่ำอยู่ 10
เมื่อเวลาในการแข็งแบบ plate เป็นครึ่น

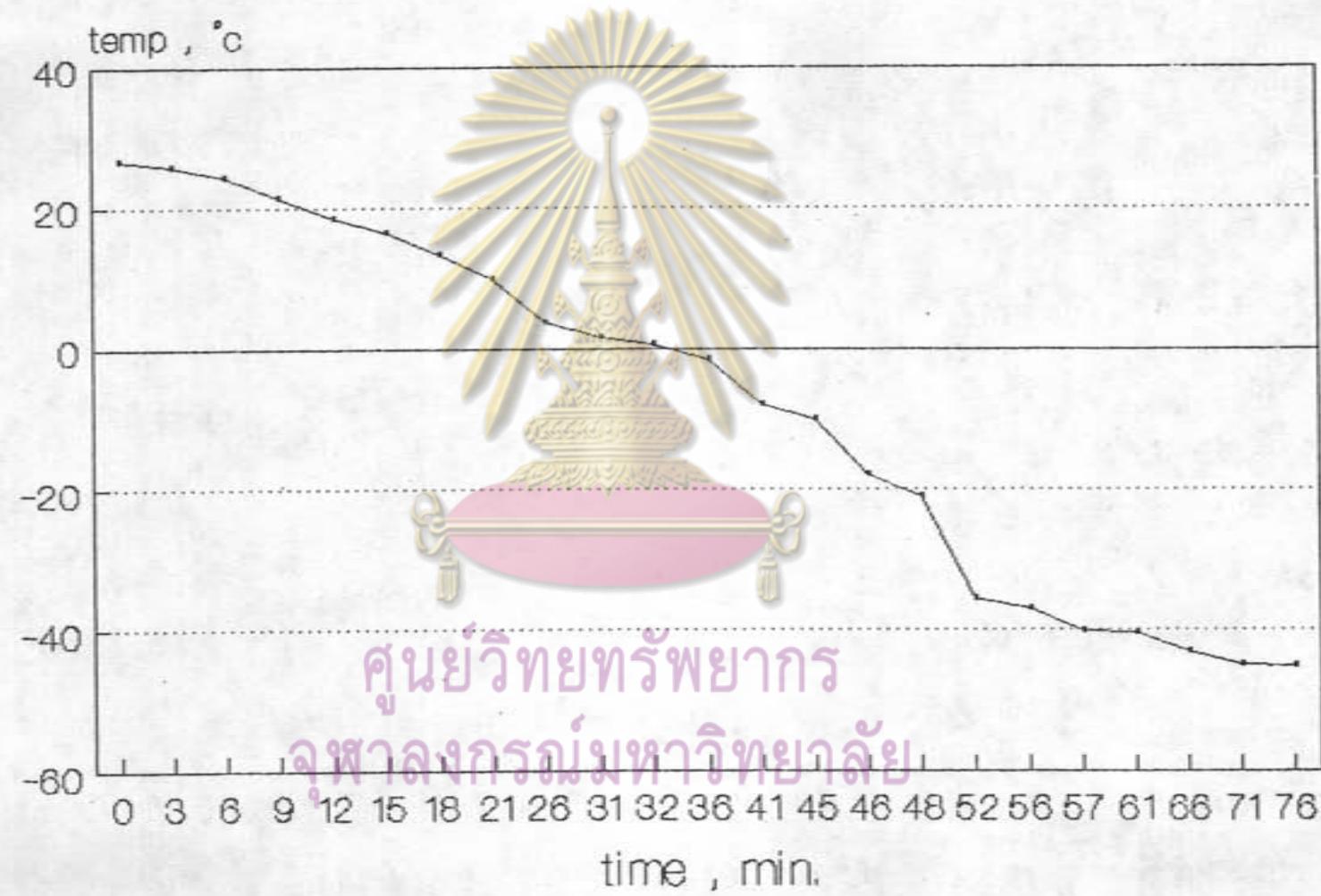
รูปที่ 4.2 การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของ โปรดีน slurry ที่มีของแข็งทึบหม้อครั้งละ 15
เมื่อเวลาในการแข็งแบบ plate เนื้อหิน

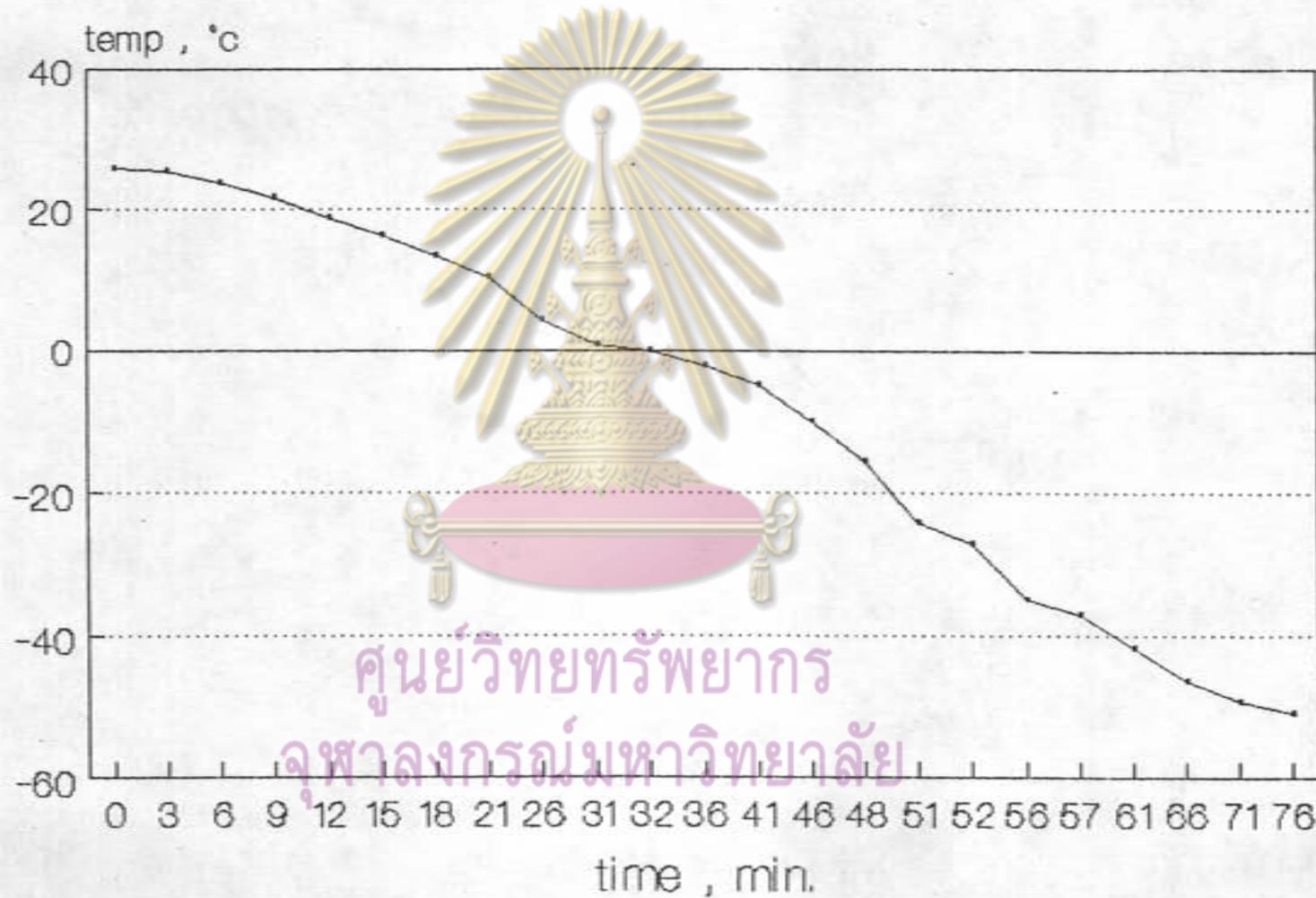
รูปที่ 4.3 การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของโปรดีตัน slurry ที่มีของแข็งทึบหม้อร้อยละ 20
เมื่อเวลาในการแช่แข็งแบบ plate เป็นครึ่ง

รูปที่ 4.4 การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของโปรดีตัน slurry ที่มีข่องแข็งทึบหมคร้อยละ 10
เมื่อเวลาในการแข็งแบบใช้คาร์บอนไดออกไซด์แข็งเพิ่มขึ้น

รูปที่ 4.5 การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของโปรดีตัน slurry ที่มีของแข็งห้องน้ำครัวอยละ 15
เมื่อเวลาในการแข็งแบบใช้คาร์บอนไดออกไซด์แข็งเพิ่มขึ้น

รูปที่ 4.6 การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของโปรดักต์ Lawrence ที่มีของแข็งทึบหม้อร้อยละ 20 เมื่อเวลาในการแข็งแบบให้การบ่อน้ำโดยอุ่นไฟด้วยไฟฟ้าเพิ่มเติม

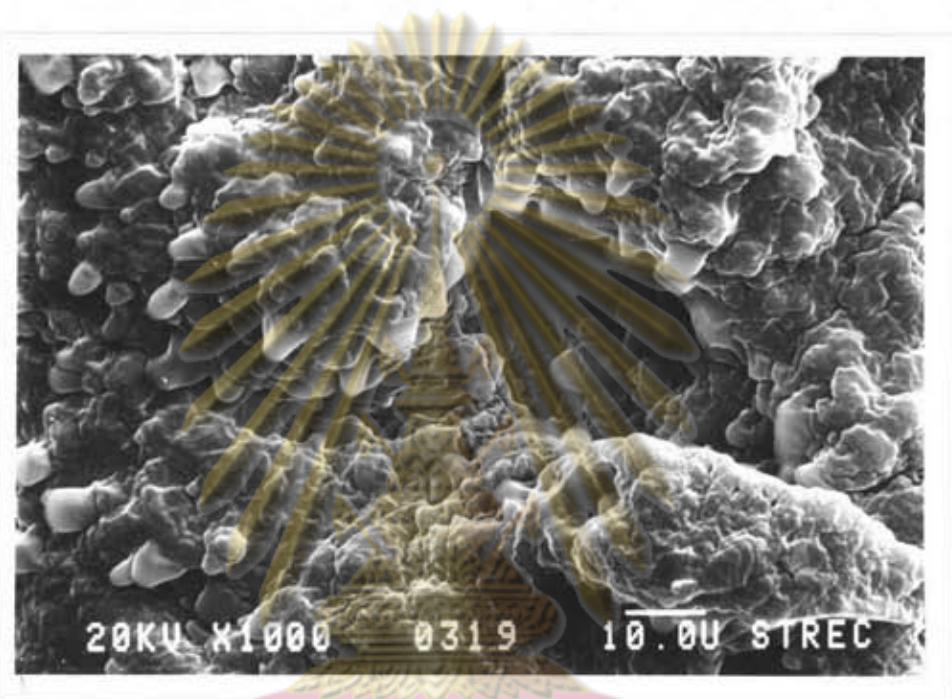
จากรูปที่ 4.1-4.6 สรุปเวลาในการแช่แข็งแต่ละวิธีดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 เวลาในการแช่แข็งโปรดิน slurry ที่สภาวะต่างๆ

ปริมาณของแข็งทึบหมุด (ร้อยละ)	วิธีแช่แข็ง	เวลาแช่แข็งเฉลี่ย (นาที)* ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
10	แบบ plate	67.0 ± 1.0
	แบบใช้คาร์บอนไดออกไซด์แช่แข็ง	59.0 ± 1.5
15	แบบ plate	66.0 ± 2.0
	แบบใช้คาร์บอนไดออกไซด์แช่แข็ง	56.0 ± 1.5
20	แบบ plate	60.0 ± 2.0
	แบบใช้คาร์บอนไดออกไซด์แช่แข็ง	57.0 ± 1.0

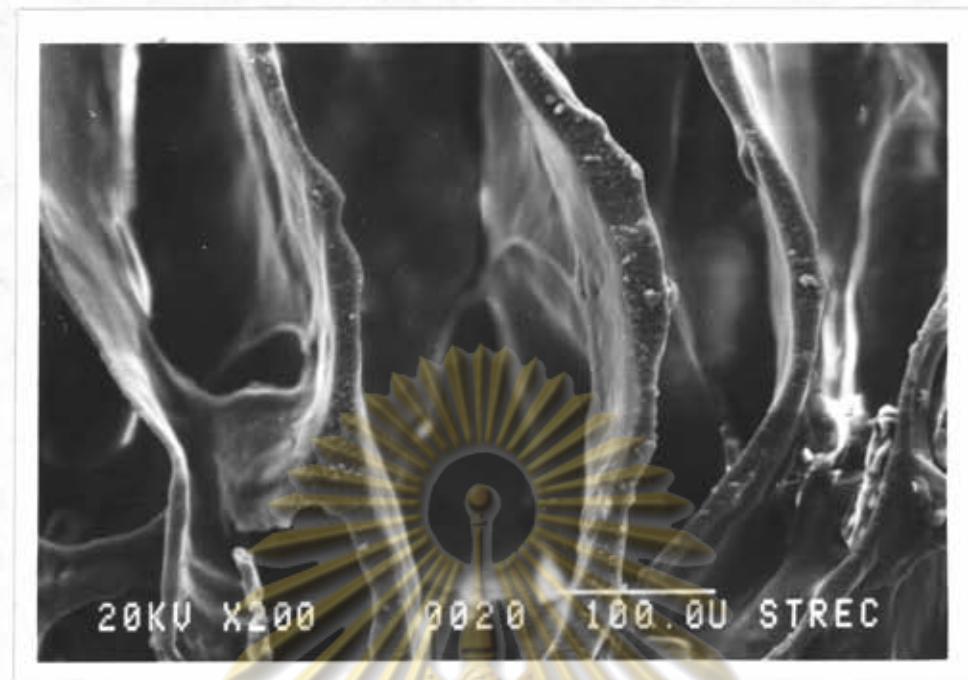
* ค่าเฉลี่ยจากการทดลอง 2 ร้ำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

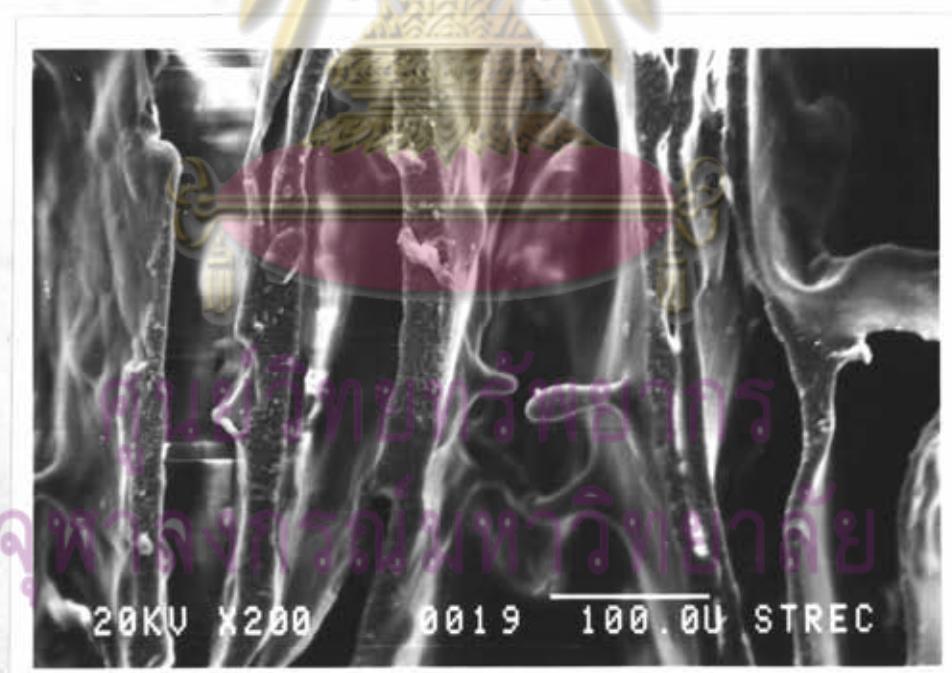

รูปที่ 4.7 โครงสร้างพะกอนโปรตีนถั่วเหลืองที่ลอกด้วยด่างและตกพะกอนด้วยกรด
(บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope)

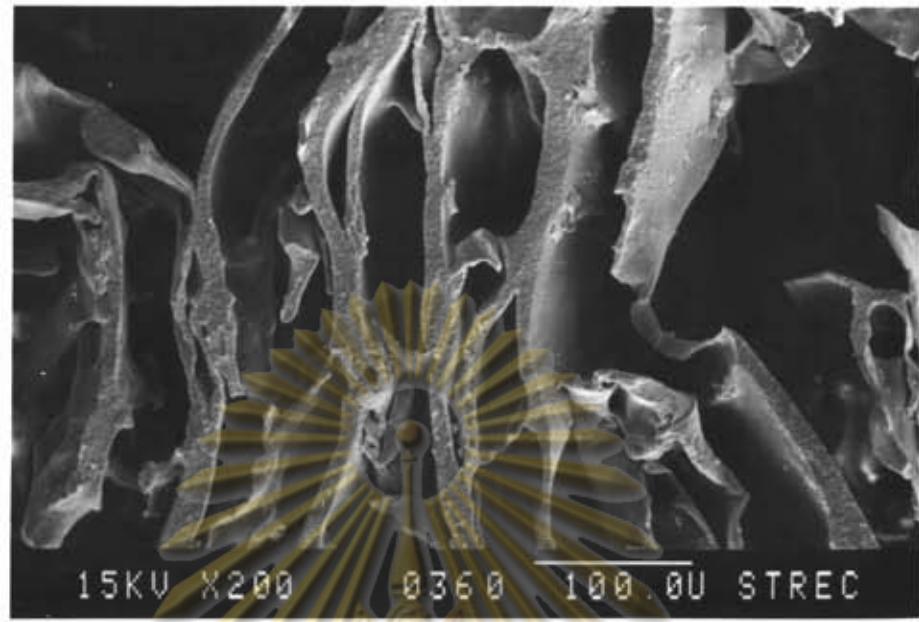
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

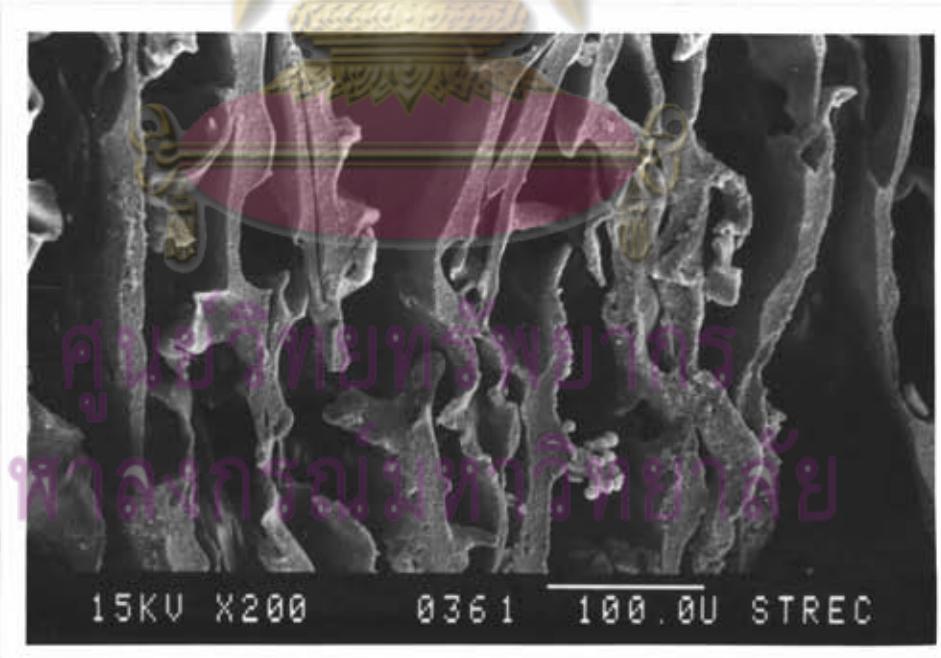
รูปที่ 4.8 โครงสร้างโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแช่แข็งจากโปรตีน slurry ชิ้นมีของแข็งทึบหมุดร้อยละ 10 แฟ่แข็งแบบ plate และกำจัดผลึกน้ำแข็งโดยแทนที่ด้วย 95 % ethyl alcohol (บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope)

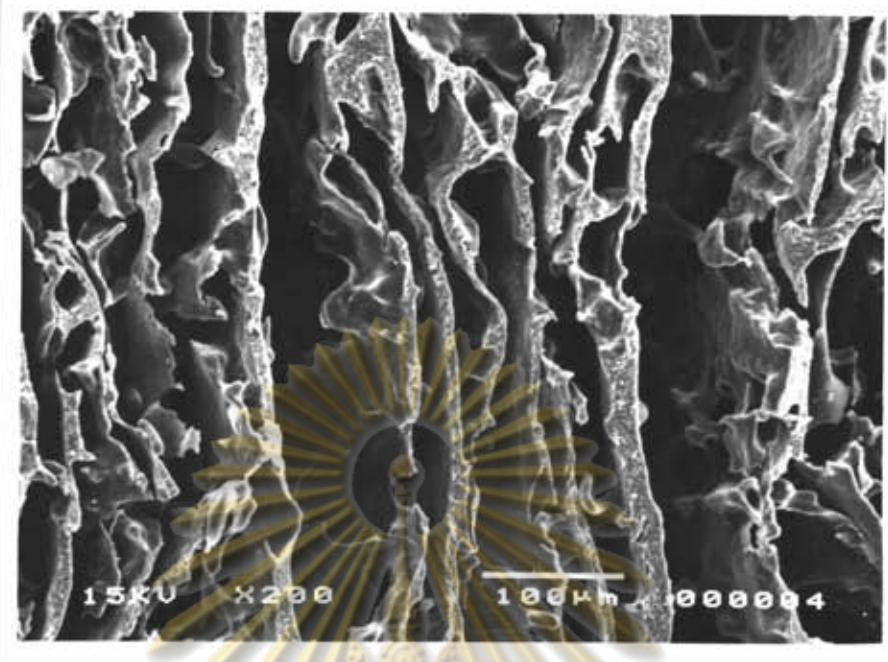
รูปที่ 4.9 โครงสร้างโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแช่แข็งจากโปรตีน slurry ชิ้นมีของแข็งทึบหมุดร้อยละ 10 แฟ่แข็งแบบใช้การบ่อนໄกดอกไซค์แข็ง และกำจัดผลึกน้ำแข็งโดยแทนที่ด้วย 95 % ethyl alcohol (บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope)

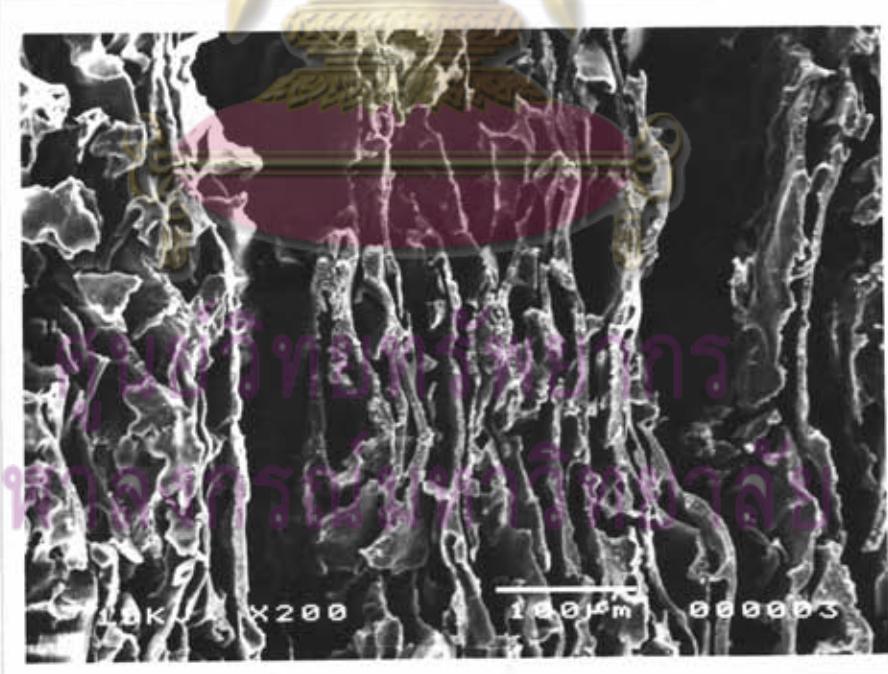
รูปที่ 4.10 โครงสร้างโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแช่แข็งจากโปรตีน slurry ซึ่งมีของแข็งกึ่งหมุดร้อยละ 15 แช่แข็งแบบ plate และกำจัดผลึกน้ำแข็งโดยแทนที่ด้วย 95% ethyl alcohol (บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope)

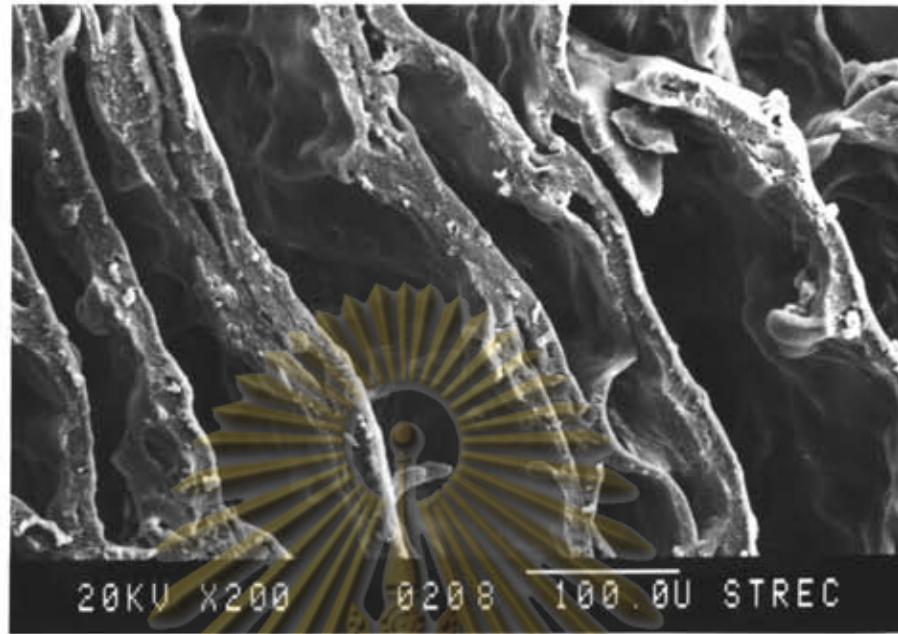
รูปที่ 4.11 โครงสร้างโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแช่แข็งจากโปรตีน slurry ซึ่งมีของแข็งกึ่งหมุดร้อยละ 15 แช่แข็งแบบใช้คาร์บอนไดออกไซด์แข็ง และกำจัดผลึกน้ำแข็งโดยแทนที่ด้วย 95 % ethyl alcohol (บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope)

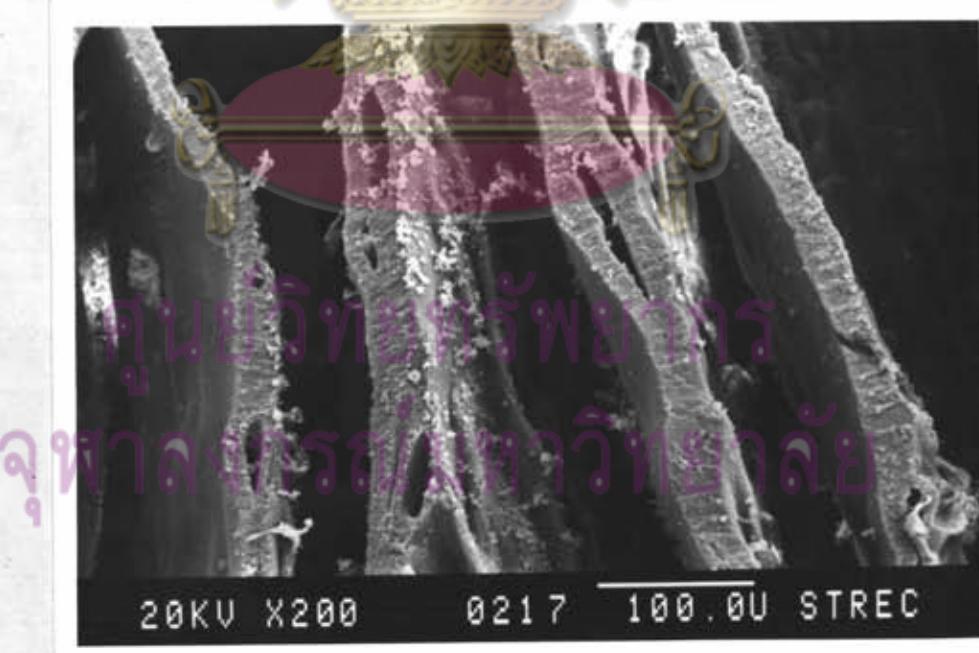
รูปที่ 4.12 โครงสร้างโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแข็งจากโปรตีน slurry ซึ่งมีของแข็งทั้งหมดครึ่อยละ 20 แฟร์เร็งแบบ plate และกำจัดผลึกน้ำแข็งโดยแทนที่ด้วย 95 % ethyl alcohol (บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope)

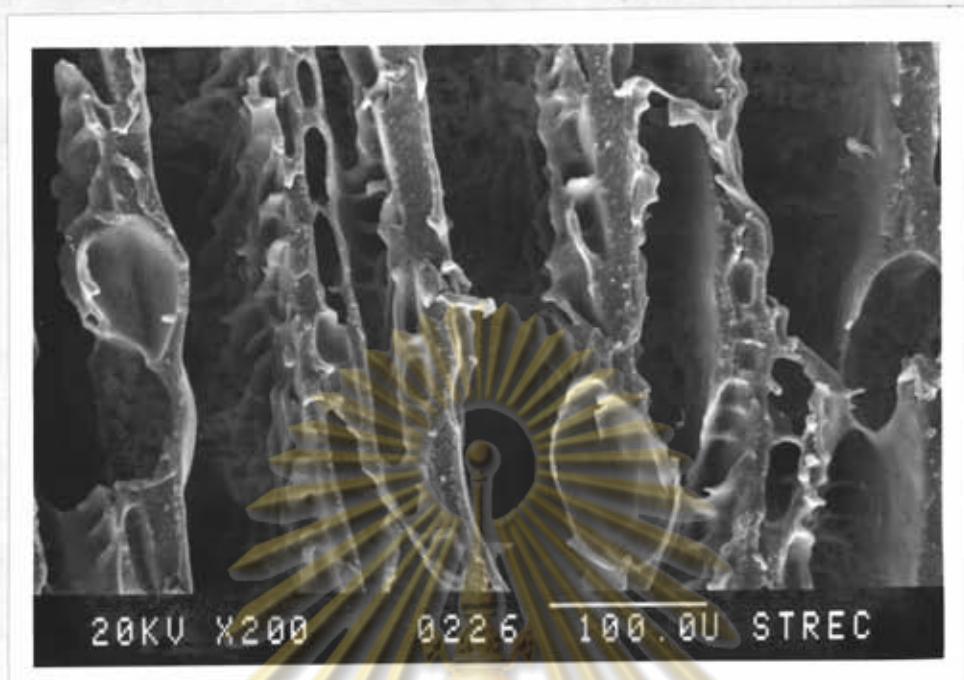
รูปที่ 4.13 โครงสร้างโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแข็งจากโปรตีน slurry ซึ่งมีของแข็งทั้งหมดครึ่อยละ 20 แฟร์เร็งแบบใช้คาร์บอนไดออกไซด์แข็งและกำจัดผลึกน้ำแข็งโดยแทนที่ด้วย 95 % ethyl alcohol (บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope)

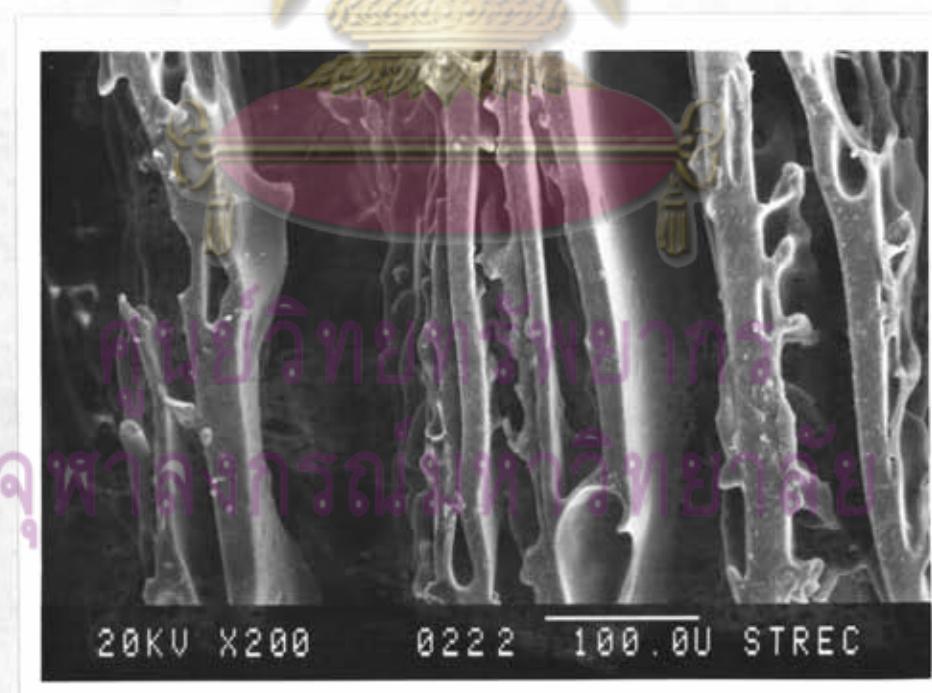
รูปที่ 4.14 โครงสร้างโปรตีนแบล็งเน็ตลัมแพล็ตโดยวิธีแช่แข็งจากโปรตีน slurry ที่มีของแข็งกึ่งหมคร้อยละ 10 แซ่ช์แบบ plate และกำจัดผลึกน้ำแข็งด้วยวิธี freeze drying (บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope)

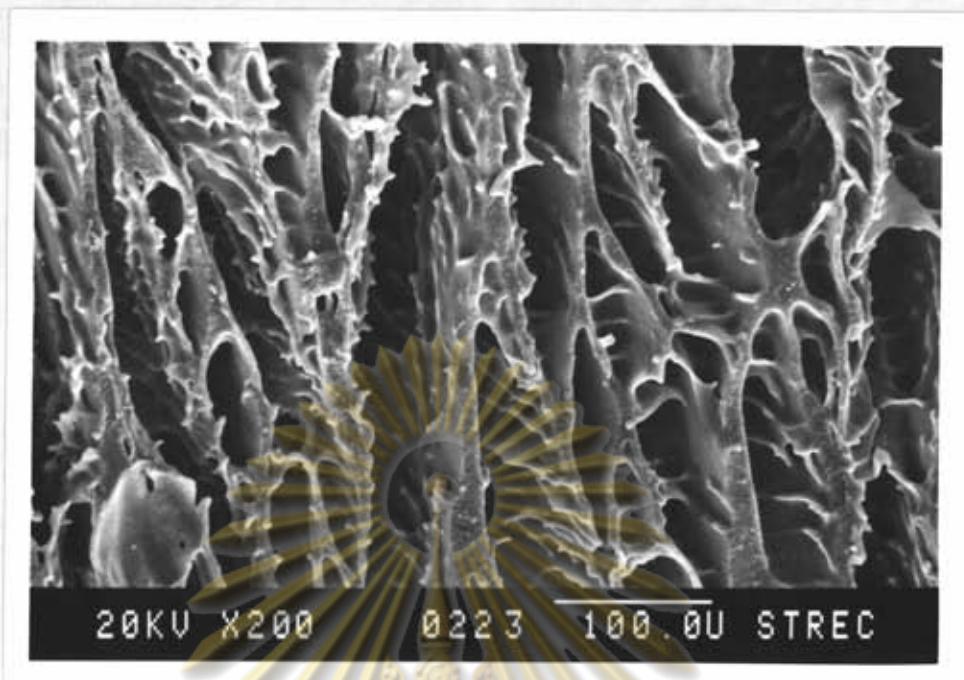
รูปที่ 4.15 โครงสร้างโปรตีนแบล็งเน็ตลัมแพล็ตโดยวิธีแช่แข็งจากโปรตีน slurry ที่มีของแข็งกึ่งหมคร้อยละ 10 แซ่ช์แบบภาชนะไถออกไช้แล้วและกำจัดผลึกน้ำแข็งด้วยวิธี freeze drying (บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope)

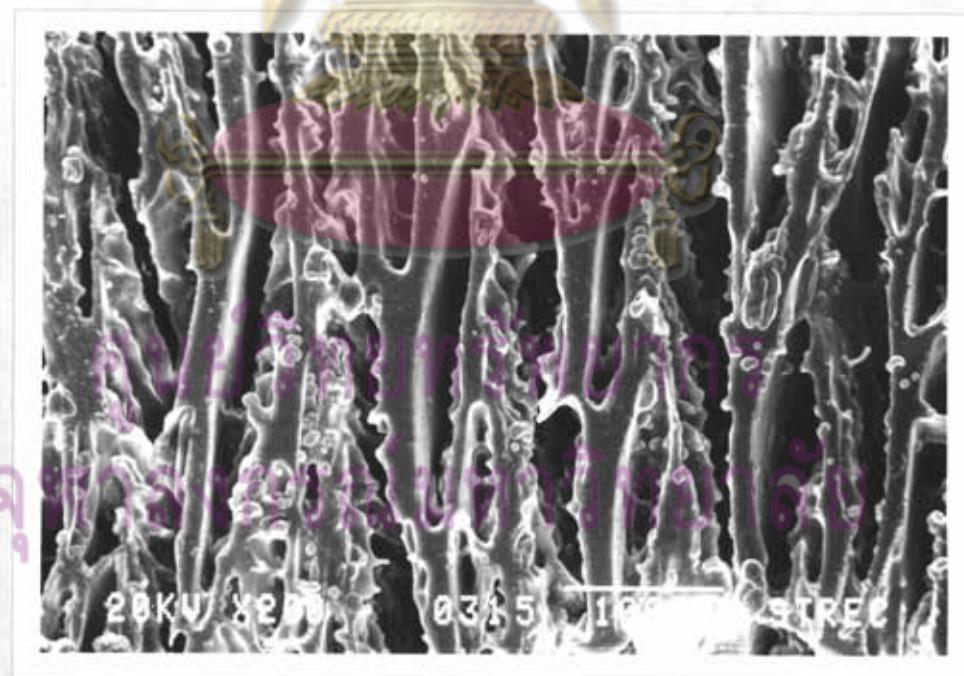
รูปที่ 4.16 โครงสร้างโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแช่แข็งจากโปรตีน slurry ที่มีของแข็งกึ่งหมคร้อยละ 15 แฟ่ร์ช์งแบบ plate และกำจัดผลึกน้ำแข็งด้วยวิธี freeze drying (บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope)

รูปที่ 4.17 โครงสร้างโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแช่แข็งจากโปรตีน slurry ที่มีของแข็งกึ่งหมคร้อยละ 15 แฟ่ร์ช์งแบบภาชนะไดออกไซด์แข็ง และกำจัดผลึกน้ำแข็งด้วยวิธี freeze drying (บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope)

รูปที่ 4.18 โครงสร้างโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแข็งจากโปรตีน slurry ที่มีของแข็งทึบหมคร้อยละ 20 แข็งแบบ plate และกำจัดผลึกน้ำแข็งด้วยวิธี freeze drying (บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope)

รูปที่ 4.19 โครงสร้างโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแข็งจากโปรตีน slurry ที่มีของแข็งทึบหมคร้อยละ 20 แข็งแบบคาร์บอนไดออกไซด์แข็งและกำจัดผลึกน้ำแข็งด้วยวิธี freeze drying (บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope)

ตารางที่ 4.10 ผลของปริมาณของเร็งทึ่งหมด วิธีแร่เร็งและวิธีกำจัดผลึกน้ำเร็งต่อค่า shear strength ของโปรดีนแปลงเนื้อสัมผัส

ปริมาณของเร็ง ทึ่งหมด(ร้อยละ)	วิธีแร่เร็ง	วิธีกำจัดผลึก น้ำเร็ง	ค่า shear strength(N) ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
10	แบบ plate	95 % ethyl alcohol	18.1 ^a ± 1.3
		freeze drying	18.9 ^a ± 1.7
	แบบใช้คาร์บอน ไดออกไซด์เร็ง	95 % ethyl alcohol	17.5 ^{a,b} ± 1.7
		freeze drying	18.7 ^a ± 2.1
	แบบ plate	95 % ethyl alcohol	14.9 ^{a,b,c} ± 0.7
		freeze drying	15.4 ^{a,b,c} ± 1.4
15	แบบใช้คาร์บอน ไดออกไซด์เร็ง	95 % ethyl alcohol	15.2 ^{a,b,c} ± 1.4
		freeze drying	15.2 ^{a,b,c} ± 1.2
	แบบ plate	95 % ethyl alcohol	12.8 ^{b,c} ± 1.0
		freeze drying	12.9 ^{b,c} ± 0.9
20	แบบใช้คาร์บอน ไดออกไซด์เร็ง	95 % ethyl alcohol	11.8 ^c ± 1.8
		freeze drying	12.7 ^{b,c} ± 1.1

a,b,c...ตัวเลขที่มีอักษรกำกับต่างกันจากถ้าเดียวกันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.11 การวิเคราะห์ความแปรปรวนค่า shear strength ของปูรตินแปลงเนื้อสัมผัสที่สภาวะต่าง ๆ

SOV	d.f	MS
ปริมาณของแข็งทึบหมุด (A)	2	66.292*
วิธีแข็ง (B)	1	0.603
วิธีกำจัดผลึกน้ำแข็ง (C)	1	2.042
AB	2	0.221
AC	1	0.291
BC	2	8.051×10^{-2}
ABC	2	0.222
Error	12	3.998

* แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.12 ผลของปริมาณของแข็งทึบหมุดต่อค่า shear strength ของปูรตินแปลงเนื้อสัมผัส

a, b, c..ตัวเลขที่มีอักษรกำกับต่างกันจากແควเดียวกันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.13 ผลของปริมาณของน้ำแข็งกั้งหมวด วิธีแช่แข็ง และวิธีกำจัดพลิกน้ำแข็งต่อค่าแนนเนื้อสัมผัสของโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัส

ปริมาณของน้ำแข็ง กั้งหมวด (ร้อยละ)	วิธีแช่แข็ง	วิธีกำจัดพลิก น้ำแข็ง	ค่าแนนเนลี่ย์ ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
10	แบบ plate	95 % ethyl alcohol freeze drying	6.65 ^{a,b} ± 1.12
	แบบใช้คาร์บอน ไดออกไซด์แข็ง	95 % ethyl alcohol freeze drying	6.82 ^a ± 1.25
		95 % ethyl alcohol freeze drying	6.54 ^{a,b} ± 1.63
15	แบบ plate	95 % ethyl alcohol freeze drying	6.90 ^a ± 1.44
	แบบใช้คาร์บอน ไดออกไซด์แข็ง	95 % ethyl alcohol freeze drying	5.63 ^{b,c} ± 1.36
		95 % ethyl alcohol freeze drying	5.63 ^{b,c} ± 1.56
20	แบบ plate	95 % ethyl alcohol freeze drying	4.72 ^a ± 1.10
	แบบใช้คาร์บอน ไดออกไซด์แข็ง	95 % ethyl alcohol freeze drying	4.63 ^a ± 1.02
		95 % ethyl alcohol freeze drying	3.36 ^a ± 0.67
		95 % ethyl alcohol freeze drying	3.27 ^{d,e} ± 1.00
		95 % ethyl alcohol freeze drying	2.18 ^a ± 0.40
		95 % ethyl alcohol freeze drying	2.27 ^a ± 0.78

a,b,c,d,e...ตัวเลขที่มีอักษรกำกับต่างกันจากถ้าเดียวกันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนค่าแนวเนื้อสัมผัสของโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัส

SOV	d.f	M.S
ปริมาณของแข็งทึบหมุด (A)	2	172.64*
วิธีแข็ง (B)	1	14.67*
วิธีกำจัดผลึกน้ำแข็ง (C)	1	0.27
AB	2	4.23
AC	2	0.43
BC	1	3.05×10^{-2}
ABC	2	5.31×10^{-2}
Block	10	0.89
Error	110	1.41

* แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.15 ผลของปริมาณของแข็งทึบหมุด หรือวิธีแข็งท่อค่าแนวเนื้อสัมผัสของโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัส

ลักษณะทดลอง	ค่าแนวเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ปริมาณของแข็งทึบหมุด(ร้อยละ)	
10	$6.70^a \pm 1.37$
15	$5.15^b \pm 1.36$
20	$2.77^c \pm 0.92$
วิธีแข็ง	
แบบ plate	$5.22^a \pm 1.85$
แบบใช้ภาชนะไดออกไซด์แข็ง	$4.54^b \pm 2.16$

a,b,c. ตัวเลขของแต่ละปัจจัยที่มีอักษรกำกับต่างกันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

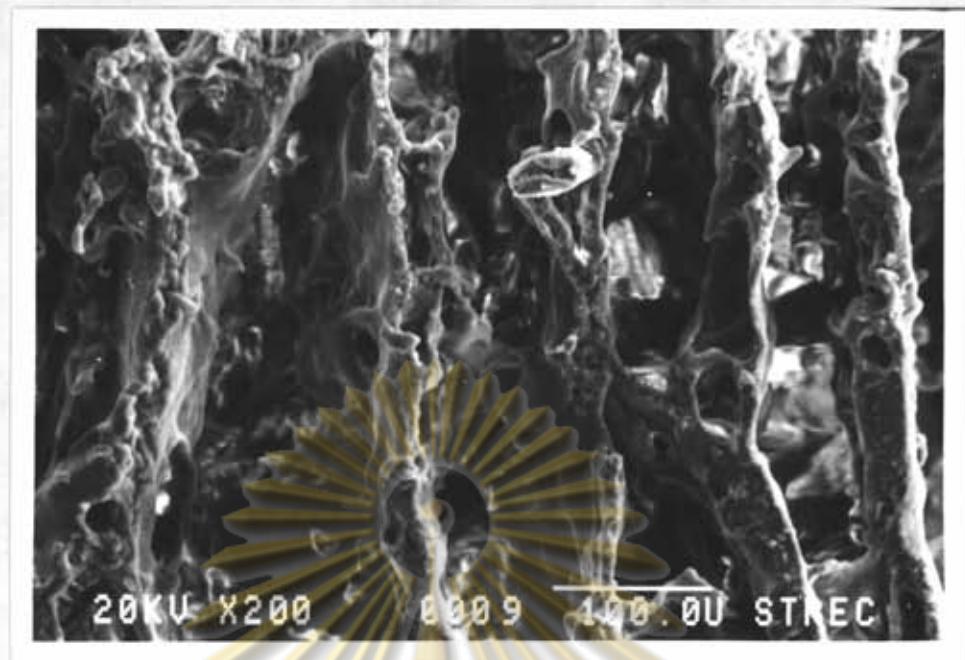
ตั้งนึ่งสภาวะที่เหมาะสมสำหรับแปลงเนื้อสัมผัสไปรตินถ้วนเหลืองคือใช้ไปรติน slurry ที่มีปริมาณของแข็งทั้งหมดคร่ำอยู่ 10 ชั่วโมงแบบ plate และกำจัดผลึกน้ำแข็งโดยแทนที่ด้วย 95% ethyl alcohol

4.4 สภาวะที่เหมาะสมในการทำให้โครงสร้างเลื่อนไยไปรตินอยู่ตัวด้วยความร้อน

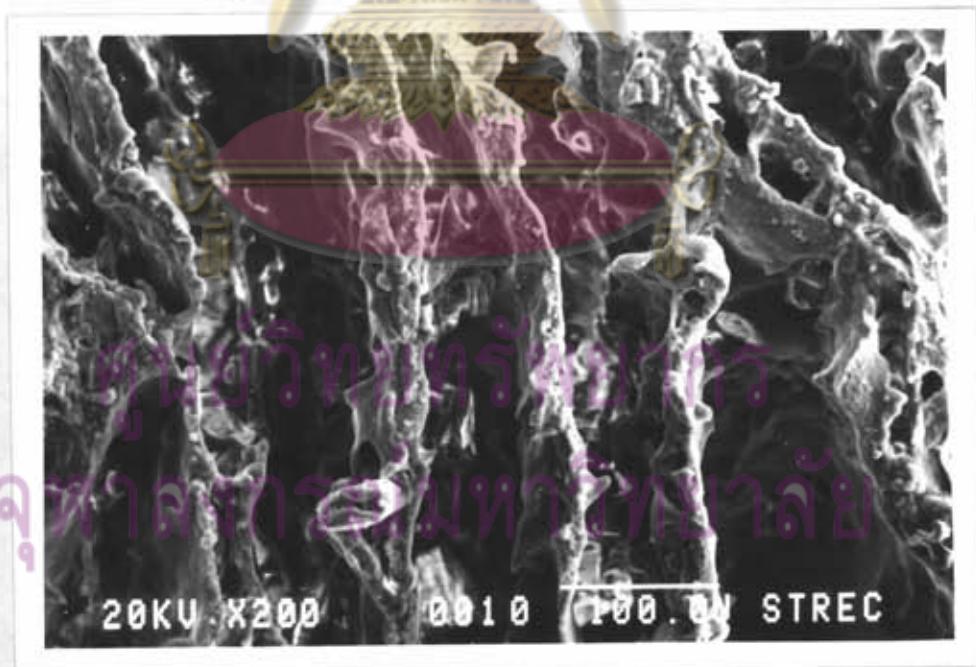
จากสภาวะแปลงเนื้อสัมผัสที่เหมาะสมซึ่งสรุปได้จากข้อ 4.3 ผลิตไปรตินแปลงเนื้อสัมผัส แล้วนำมาศึกษาสภาวะที่เหมาะสมในการทำให้โครงสร้างอยู่ตัวด้วยความร้อน โดยบรรจุไปรตินแปลงเนื้อสัมผัสทั้งชิ้นในถุง PP ปิดผนกด้วยความร้อนแล้วบรรจุถุงพร้อมผลิตภัณฑ์ในถุง PP อีก 2ชิ้นปิดผนก จากนั้นให้ความร้อนใน autoclave โดยประดิษฐ์เป็น 105 , 110 และ 115 °C และเวลาในการให้ความร้อนเป็น 5, 7.5 และ 10 นาที นำผลิตภัณฑ์ไปประเมินคุณภาพด้านโครงสร้างภายใต้ scanning electron microscope วัดค่า shear strength และทดสอบคุณภาพเนื้อสัมผัสเพื่อเป็นเกณฑ์เลือกสภาวะดีที่สุด ผลการทดลองมีดังแสดงในรูป 4.20-4.28 และตารางที่ 4.16-4.18 กับ 4.19-4.21 ตามลำดับ

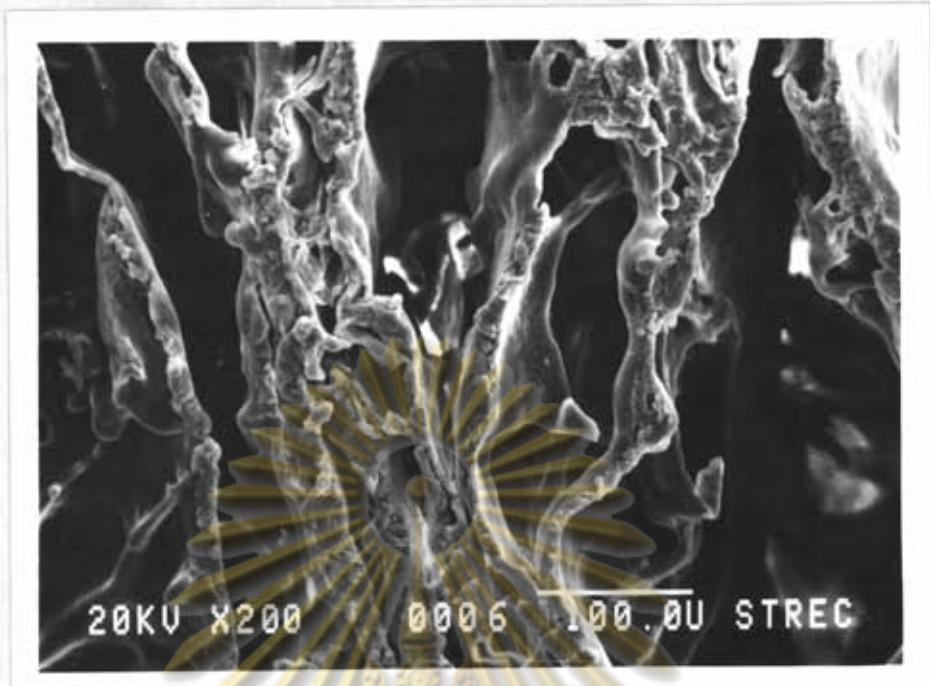
**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

รูปที่ 4.20 โครงสร้างโปรดีบล์ฟลูอีดีซีชั้นหินจากโปรดีน slurry ซึ่งมีของแข็งทึบหมุนตัวอยู่ละ 10 ชั่วโมงแบบ plate และกำจัดผลึกน้ำแข็งโดยแทนที่ด้วย 95 % ethyl alcohol และผ่านความร้อนที่อุณหภูมิ 105 °C เป็นเวลา 5 นาที (บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope)

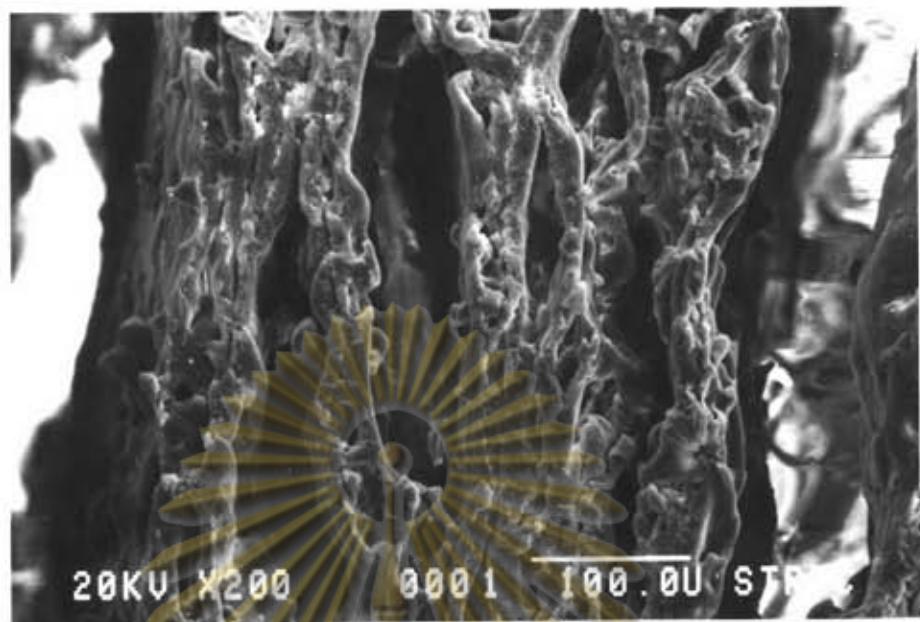
รูปที่ 4.21 โครงสร้างโปรดีบล์ฟลูอีดีซีชั้นหินจากโปรดีน slurry ซึ่งมีของแข็งทึบหมุนตัวอยู่ละ 10 ชั่วโมงแบบ plate และกำจัดผลึกน้ำแข็งโดยแทนที่ด้วย 95 % ethyl alcohol และผ่านความร้อนที่อุณหภูมิ 105 °C เป็นเวลา 7.5 นาที (บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope)

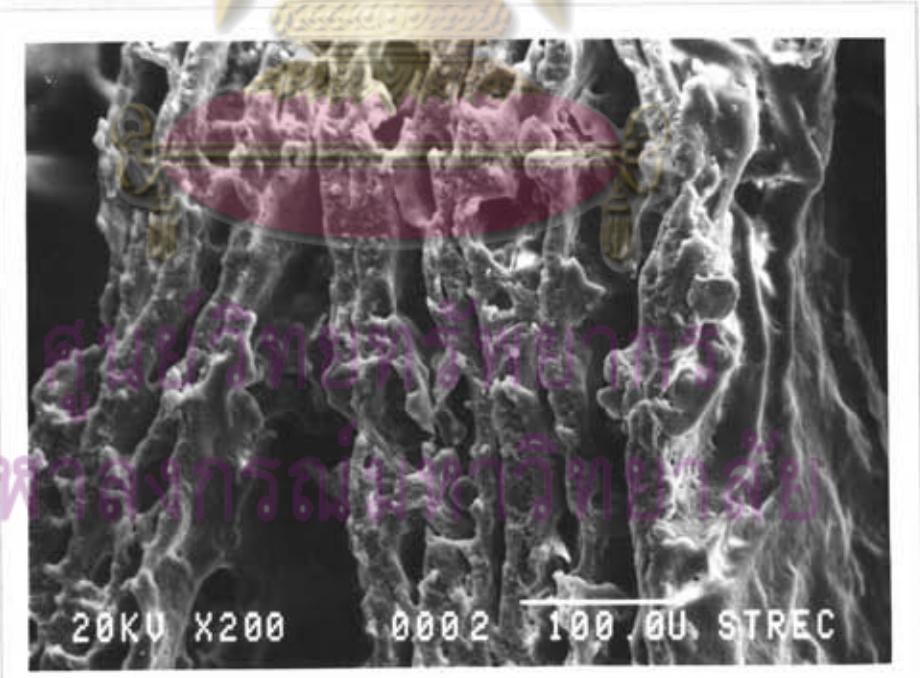
รูปที่ 4.22 โครงสร้างโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแช่แข็งจากโปรตีน slurry ชิ้นมีของแข็งทึบหมุดร้อยละ 10 แซ่ช์แข็งแบบ plate และกำจัดผลึกน้ำแข็งโดยแทนที่ด้วย 95 % ethyl alcohol และผ่านความร้อนที่อุณหภูมิ 105 °C เป็นเวลา 10 นาที (บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope)

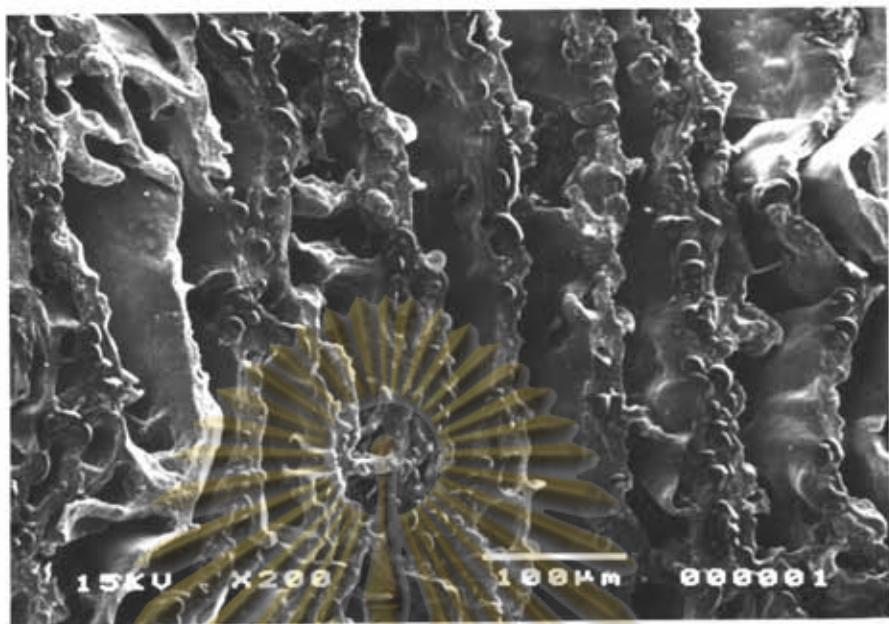
รูปที่ 4.23 โครงสร้างโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแช่แข็งจากโปรตีน slurry ชิ้นมีของแข็งทึบหมุดร้อยละ 10 แซ่ช์แข็งแบบ plate และกำจัดผลึกน้ำแข็งโดยแทนที่ด้วย 95 % ethyl alcohol และผ่านความร้อนที่อุณหภูมิ 110 °C เป็นเวลา 5 นาที (บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope)

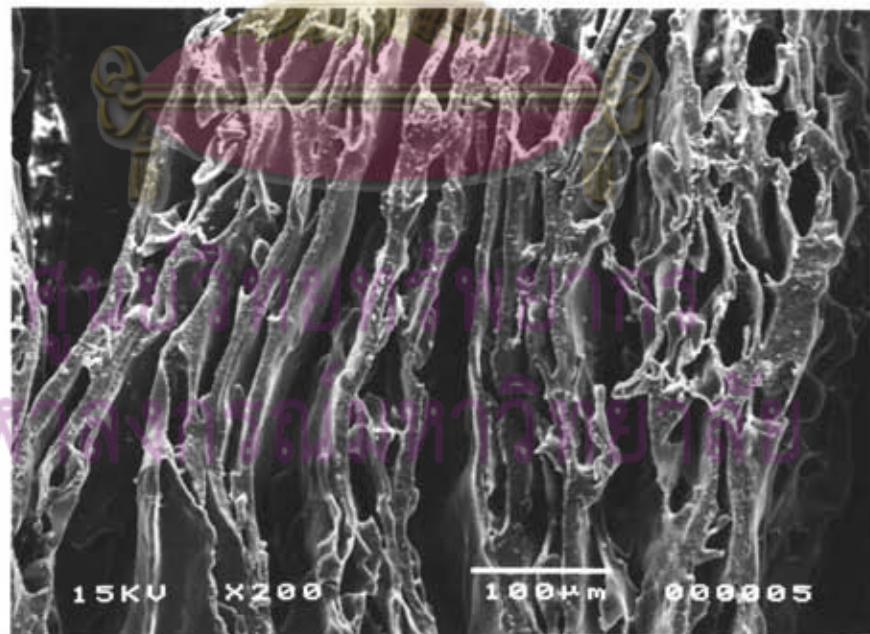
รูปที่ 4.24 โครงสร้างโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแช่แข็งจากโปรตีน slurry ซึ่งมีของแข็งทึบหมคร้อยละ 10 แช่แข็งแบบ plate และกำจัดผลึกน้ำแข็งโดยแทรกเท้าด้วย 95 % ethyl alcohol และผ่านความร้อนท่ออบภูมิ 110 °C เป็นเวลา 7.5 นาที (บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope)

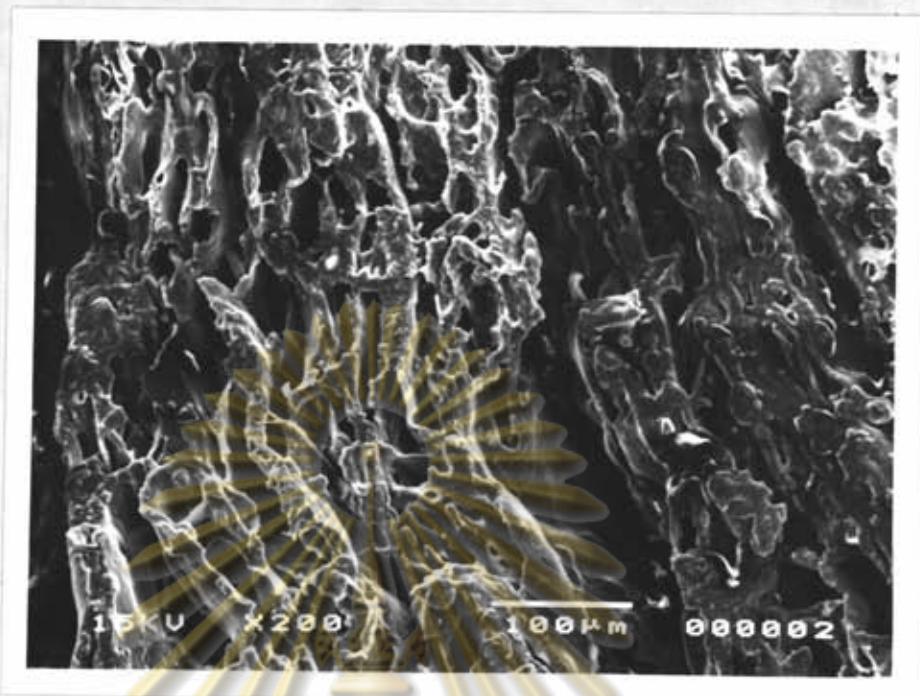
รูปที่ 4.25 โครงสร้างโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแช่แข็งจากโปรตีน slurry ซึ่งมีของแข็งทึบหมคร้อยละ 10 แช่แข็งแบบ plate และกำจัดผลึกน้ำแข็งโดยแทรกเท้าด้วย 95 % ethyl alcohol และผ่านความร้อนท่ออบภูมิ 110 °C เป็นเวลา 10 นาที (บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope)

รูปที่ 4.26 โครงสร้างโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแช่แข็งจากโปรตีน slurry ซึ่งมีของแข็งทึบหมัดร้อยละ 10 แช่แข็งแบบ plate และกำจัดผลึกน้ำแข็งโดยแท่นทึบด้วย 95 % ethyl alcohol และผ่านความร้อนที่อุณหภูมิ 115 °C เป็นเวลา 5 นาที (บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope)

รูปที่ 4.27 โครงสร้างโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแช่แข็งจากโปรตีน slurry ซึ่งมีของแข็งทึบหมัดร้อยละ 10 แช่แข็งแบบ plate และกำจัดผลึกน้ำแข็งโดยแท่นทึบด้วย 95 % ethyl alcohol และผ่านความร้อนที่อุณหภูมิ 115 °C เป็นเวลา 7.5 นาที (บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope)

รูปที่ 4.28 โครงสร้างโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแช่แข็งจากโปรตีน slurry ซึ่งมีของแข็งกึ่งหมคร้อยละ 10 แช่แข็งแบบ plate และกำจัดผลึกน้ำแข็งโดยแทนที่ด้วย 95 % ethyl alcohol และผ่านความร้อนที่อุณหภูมิ 115°C เป็นเวลา 10 นาที (บันทึกด้วยเครื่อง scanning electron microscope)

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 4.16 ผลของอุณหภูมิและเวลาในการให้ความร้อนใน autoclave ต่อค่า shear strength ของปูรีตีนแปลงเนื้อสัมผัส

อุณหภูมิ (°C)	เวลา(นาที)	ค่า shear strength (N) \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
105	5	24.7 ^a \pm 1.1
	7.5	27.2 ^a \pm 1.6
	10	31.4 ^{b,a} \pm 1.4
110	5	30.3 ^{b,a} \pm 1.1
	7.5	32.8 ^b \pm 1.6
	10	36.4 ^{a,b} \pm 1.6
115	5	35.0 ^{a,b} \pm 1.8
	7.5	38.0 ^a \pm 1.8
	10	39.0 ^a \pm 1.6

a, b, c,...ตัวเลขที่มีอักษรกำกับต่างกันจากแคลคูลาเติร์กันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์ความแปรปรวนค่า shear strength ของปูรีตีนแปลงเนื้อสัมผัส ที่ทำให้โครงสร้างอยู่ตัวด้วยความร้อน

	SOV	d.f	M.S
อุณหภูมิ (A)		2	138.043*
เวลา (B)		2	47.076*
AB		4	1.662
Error		9	4.688

* แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.18 ผลของอุณหภูมิหรือเวลาในการให้ความร้อนใน autoclave ต่อค่า shear strength ของโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัส

สภาวะทดลอง	ค่า shear strength (N) ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
อุณหภูมิ (°C)	
105	27.7 ^a ± 3.1
110	33.2 ^b ± 2.9
115	37.3 ^a ± 2.4
เวลา (นาที)	
5	30.0 ^b ± 4.4
7.5	32.7 ^{a,b} ± 4.7
10	35.6 ^a ± 3.5

a,b,c...ตัวเลขของแต่ละปัจจัยที่มีอักษรกำกับต่างกันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ศูนย์วิทยทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.19 ผลของอุณหภูมิและเวลาในการให้ความร้อนใน autoclave ต่อค่าแนวโน้มผัลช่องปริศนแปลงเนื้อสัมผัส

อุณหภูมิ (°C)	เวลา (นาที)	ค่าแนวโน้มเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
105	5	5.18 ^a \pm 0.60
	7.5	5.27 ^a \pm 0.64
	10	5.73 ^{a,d} \pm 0.46
110	5	6.00 ^{b,c} \pm 0.63
	7.5	6.36 ^b \pm 0.50
	10	6.45 ^b \pm 0.52
115	5	6.36 ^b \pm 1.02
	7.5	7.18 ^a \pm 0.60
	10	7.45 ^a \pm 0.68

a,b,c,d..ตัวเลขที่มีอักษรกำกับต่างกันจากแคลเดียวกันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนค่าแนวโน้มผัลช่องปริศนแปลงเนื้อสัมผัลที่ทำให้โครงสร้างอยู่ตัวด้วยความร้อน

	SOV	d.f	M.S
อุณหภูมิ (A)	2	2	21.343*
เวลา (B)	2	2	4.070*
AB	4	4	0.525
Block	10	10	0.267
Error	80	80	0.444

* แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.21 ผลของอุณหภูมิหรือเวลาในการให้ความร้อนใน autoclave ต่อค่าแนนเซ็นส์เม็ดสีของโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัส

สภาวะทดลอง	ค่าแนนเซ็นส์ ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
อุณหภูมิ (°C)	
105	5.39 ^a ± 0.62
110	6.27 ^b ± 0.58
115	6.99 ^c ± 0.91
เวลา (นาที)	
5	5.84 ^b ± 0.92
7.5	6.27 ^b ± 0.97
10	6.54 ^a ± 0.90

a,b,c...ตัวเลขของแต่ละปัจจัยที่มีอักษรกำกับต่างกันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ดังนั้นสภาวะตี่ที่สุดสำหรับทำให้โครงสร้างเลียน似อยู่ตัวด้วยความร้อนคือให้ความร้อนใน autoclave ที่ 115 °C เป็นเวลา 7.5 นาที

ศูนย์วิทยทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 4.29 โปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแช่แข็งจากโปรตีน slurry ซึ่งมีของแข็งก้อนหมัดร้อยละ 10 แช่แข็งแบบ plate และกำจัดพลิกน้ำแข็งโดยแทนที่ด้วย 95 % ethyl alcohol และผ่านความร้อนที่อุณหภูมิ 115°C เป็นเวลา 7.5 นาที เพื่อให้เกิดโครงสร้างที่อยู่ตัว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.5 องค์ประกอบและโครงสร้างของโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแข็ง เชิงเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์จากกระบวนการ extrusion และเนื้อสัตว์

วิเคราะห์องค์ประกอบของโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแข็งที่ทำให้โครงสร้างอยู่ตัวด้วยความร้อนตามลักษณะดีที่สุดที่สรุปได้จากข้อ 4.3 และ 4.4 เปรียบเทียบกับโปรตีนจากกระบวนการ extrusion (โปรตีนเกษตร) ผลการวิเคราะห์มีดังแสดงในตารางที่ 4.22 และศึกษาโครงสร้างของโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสจาก 2 กระบวนการผลิต กับโครงสร้างกล้ามเนื้อสุกร โค และไก่ ด้วยเครื่อง scanning electron microscope ผลการทดลองแสดงในรูปที่ 4.30 ถึง 4.33

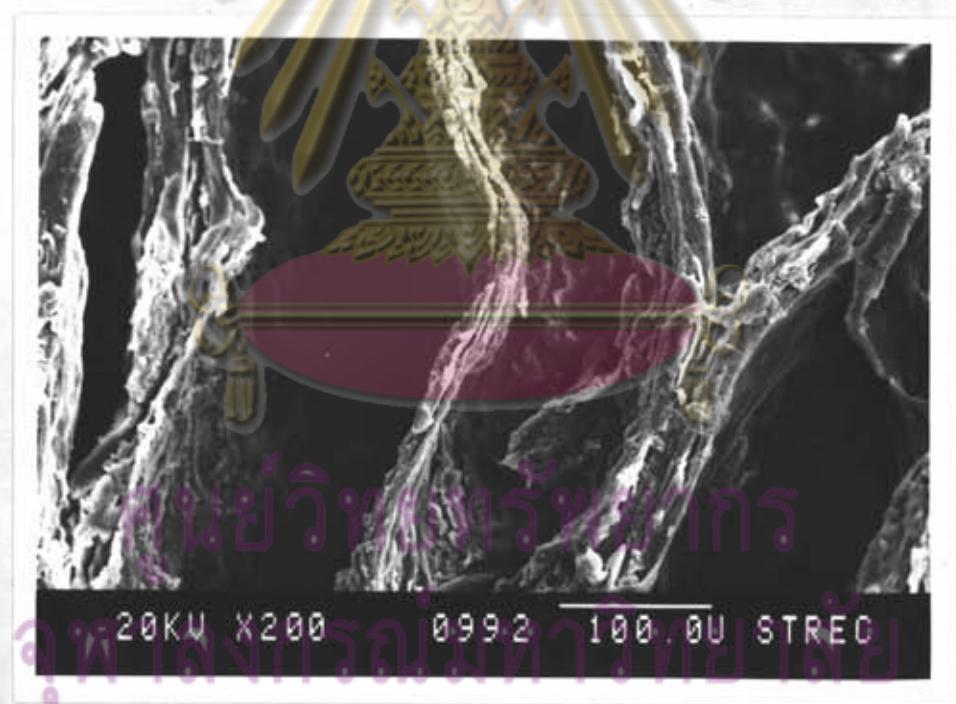
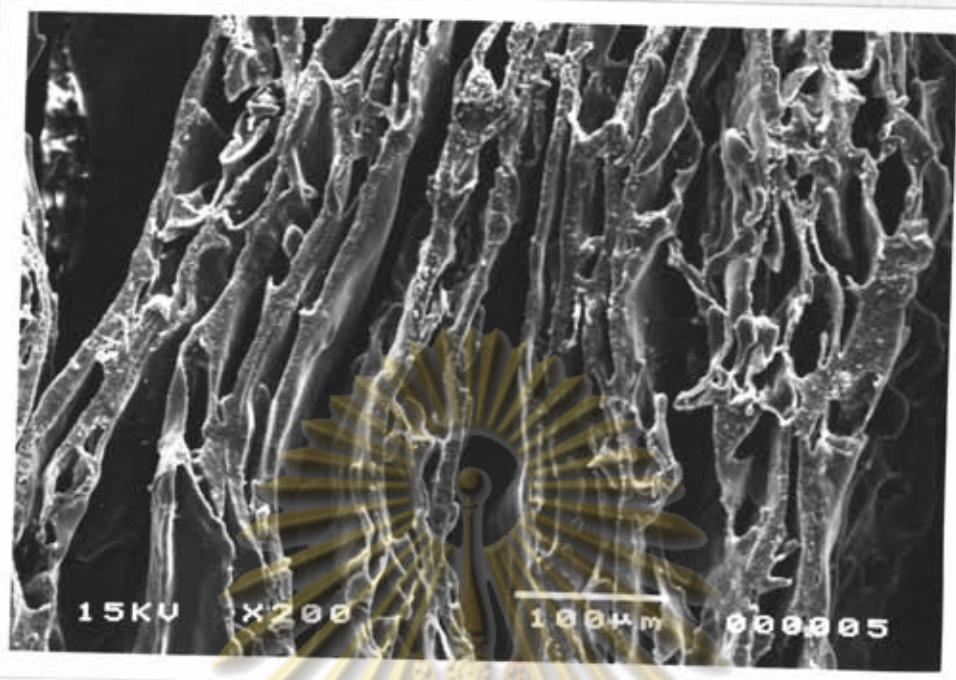
ตารางที่ 4.22 องค์ประกอบของโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแข็งและโปรตีนจากกระบวนการ extrusion

ค่าเฉลี่ย(ร้อยละ) ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

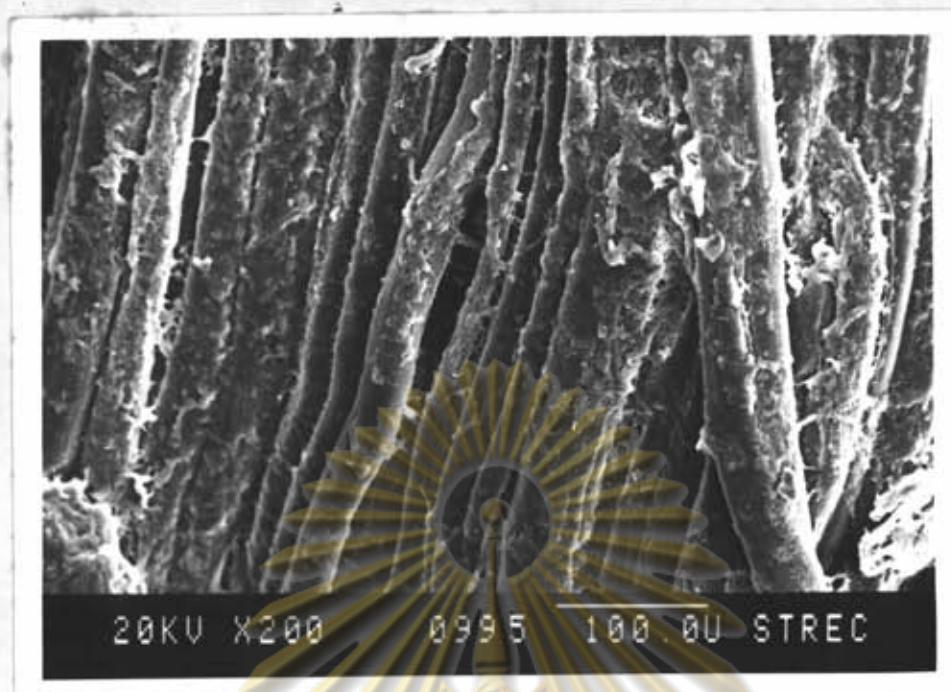
องค์ประกอบ*	โปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสจากกระบวนการแข็ง	โปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสจากกระบวนการ extrusion
ความชื้น	47.52 ± 2.36	7.36 ± 0.06
โปรตีน	62.31 ± 2.23	52.56 ± 1.95
ไขมัน	2.81 ± 0.10	0.85 ± 0.02
เกล้า	1.59 ± 0.17	7.63 ± 0.07
เส้นใย	1.19 ± 0.03	2.56 ± 0.22

ศูนย์วิทยบริพยากร

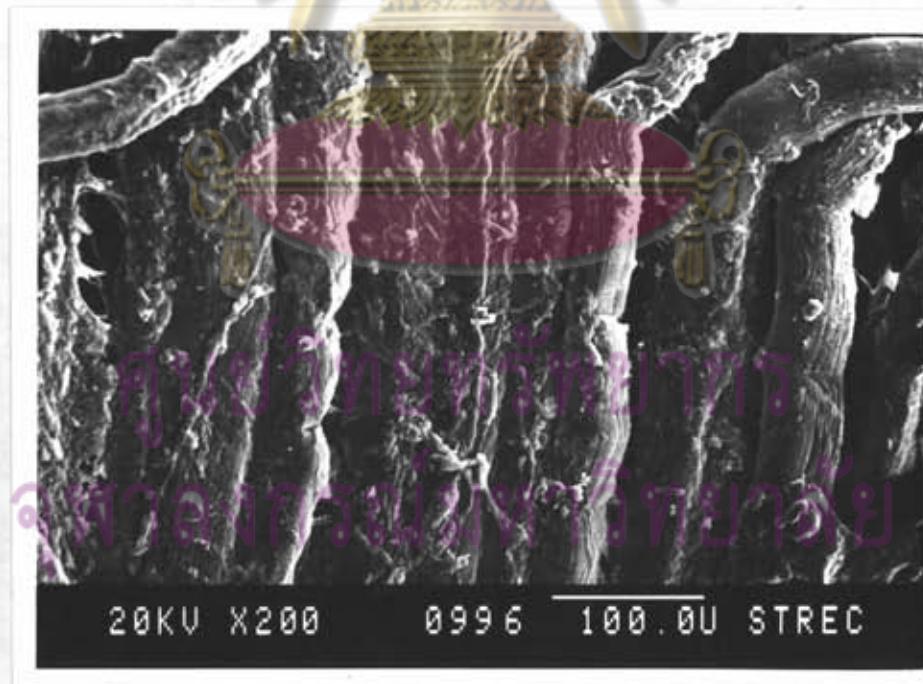
- * เนื่องความชื้นคำนวณเป็น wet basis องค์ประกอบอื่นคำนวณเป็น dry basis

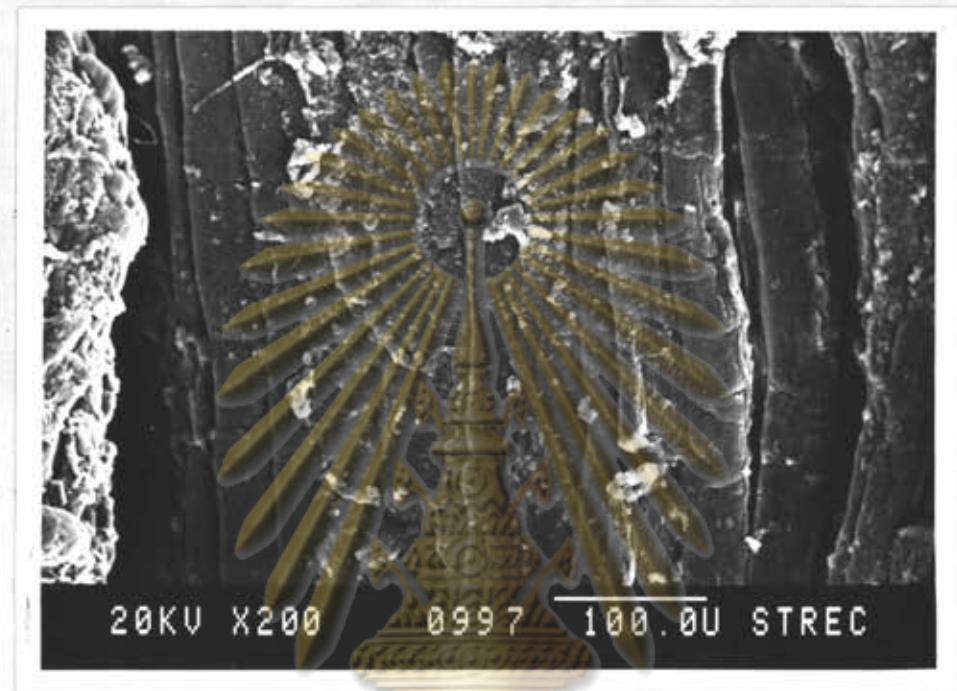
รูปที่ 4.30 โครงสร้างของไพรีนแปลงเนื้อล้มผสุโดยวิธีแซ่เร็ง เปรียบเทียบกับไพรีนจากกระบวนการ extrusion

รูปที่ 4.31 โครงสร้างเลี้นไยก้ามเนื้อ(muscle fiber) จากเนื้อวัวที่ต้มในน้ำเดือดเป็นเวลา 5 นาที

รูปที่ 4.32 โครงสร้างเลี้นไยก้ามเนื้อ(muscle fiber) จากเนื้อหมูที่ต้มในน้ำเดือดเป็นเวลา 5 นาที

รูปที่ 4.33 โครงสร้างเลี้นไขกล้ามเนื้อ(muscle fiber)จากเนื้อไก่ต้มในน้ำเดือด เป็นเวลา 5 นาที

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.6 การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัส

4.6.1 เนื้อเทียมปูรุ่งแต่ง

ผลิตเนื้อเทียมปูรุ่งแต่งจากโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสตามวิธีในข้อ 3.6.1 โดยประนิษฐ์สารแต่งกลีนرسلเป็น รลไก่ รสมุหรือสเนื้อกับปริมาณสารแต่งกลีนرسلเป็นร้อยละ 5 และ 7.5 ปริมาณไขมัน (เนยขาว) แบ่งเป็นร้อยละ 0 และ 10 จากนั้นประเมินคุณภาพผลิตภัณฑ์โดยทดสอบทางประสิทธิภาพและวิเคราะห์ปริมาณไขมันกับโปรตีน เพื่อเป็นเกณฑ์เลือกสภาวะดีที่สุด ผลการทดลองมีดังแสดงในตารางที่ 4.23-4.26 กับ 4.27-4.28 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 ผลของนิตรและปริมาณสารแต่งกลีนرسل กับปริมาณไขมันต่อคณานวณ กลีน รสชาติ ของเนื้อเทียมปูรุ่งแต่ง

ชนิดสารแต่ง กลีนرسل	ปริมาณสารแต่ง กลีนرسل(ร้อยละ)	ปริมาณไขมัน (ร้อยละ)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
			สี	กลีน
ไก่	5	0	6.05 ^{b-e} ± 1.05	4.15 ^a ± 0.67
		10	6.10 ^{b-e} ± 0.72	4.70 ^{a-bd} ± 0.47
	7.5	0	6.10 ^{b-e} ± 1.02	4.15 ^a ± 0.74
		10	6.25 ^{a-b} ± 0.85	4.65 ^{a-bd} ± 0.49
	5	0	6.50 ^{a-b} ± 0.51	4.05 ^a ± 0.82
		10	6.35 ^{a-b} ± 0.67	4.75 ^{a-b} ± 0.63
หมู	7.5	0	6.50 ^{a-b} ± 0.68	4.45 ^{a-bd} ± 0.82
		10	6.65 ^a ± 0.81	5.05 ^a ± 0.60
	5	0	5.55 ^{ad} ± 0.60	4.20 ^{ad} ± 0.69
		10	5.55 ^{ad} ± 0.76	4.80 ^{a-b} ± 0.61
	7.5	0	5.45 ^d ± 0.60	4.25 ^{ad} ± 0.85
		10	5.60 ^{ad} ± 0.68	4.80 ^{a-b} ± 0.61

a,b,c,d,e... ตัวเลขที่มีอักษรกำกับต่างกันจากแคลวต์เดียวกันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.24 ผลของชนิดและปริมาณสารแต่งกลีนรล กับปริมาณไขมันต่อคะแคนลักษณะปรากว เนื้อส้มผัล และการยอมรับรวมของเนื้อเทียมปูรุงแต่ง

ชนิดสารแต่ง กลีนรล	ปริมาณสารแต่ง กลีนรล(ร้อยละ)	ปริมาณไขมัน (ร้อยละ)	คะแคนเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
			ลักษณะปรากว	เนื้อส้มผัล	การยอมรับรวม
ไก่	5	0	6.15 ^a \pm 0.74	5.75 ^a \pm 0.64	3.95 ^b \pm 0.82
		10	6.20 ^a \pm 1.19	6.45 ^a \pm 0.76	4.15 ^b \pm 0.67
	7.5	0	6.55 ^a \pm 0.99	5.85 ^b \pm 0.81	3.95 ^b \pm 0.82
		10	6.45 ^a \pm 0.82	6.30 ^b \pm 0.66	4.15 ^b \pm 0.58
	หมู	0	6.60 ^a \pm 0.75	5.60 ^b \pm 0.68	3.95 ^b \pm 0.76
		10	6.70 ^a \pm 0.80	6.45 ^a \pm 0.89	4.35 ^b \pm 0.49
เนื้อ	5	0	6.70 ^a \pm 0.73	5.65 ^b \pm 0.59	4.20 ^b \pm 0.61
		10	6.50 ^a \pm 0.68	6.40 ^a \pm 0.88	4.75 ^b \pm 0.63
	7.5	0	6.70 ^a \pm 0.73	5.60 ^b \pm 0.60	3.95 ^b \pm 0.68
		10	6.50 ^a \pm 0.94	6.40 ^a \pm 0.68	4.05 ^b \pm 0.76
	7.5	0	6.45 ^a \pm 0.82	5.75 ^b \pm 1.02	3.95 ^b \pm 0.76
		10	6.45 ^a \pm 0.82	6.40 ^a \pm 0.94	4.25 ^b \pm 0.64

a,b,c... ตัวเลขที่มีอักษรกำกันต่างกันจากแคล็คติ้งเดียวกันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.25 การวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณภาพของการทดสอบทางประสานเสียงเนื้อเทียมปูรุ่งแต่ง

SOV	d.f	สี	กัลบัน	MS			
				รสชาติ	ลักษณะปราภูมิ	เนื้อสัมผัส	การยอมรับรวม
ชนิดสารแต่งกลิ่นรส (A)	2	18.829*	0.554	0.162	1.654	8.789×10^{-2}	1.837*
ปริมาณสารแต่งกลิ่นรส (B)	1	0.337	0.937	3.037*	1.660×10^{-2}	1.660×10^{-2}	1.204
ปริมาณไขมัน (C)	1	0.204	21.004*	4.004*	0.417	29.400*	5.104*
AB	2	0.162	0.787	1.245×10^{-2}	1.579	5.420×10^{-2}	0.554
AC	2	5.419×10^{-2}	7.934×10^{-2}	0.129	0.128	0.262	0.504
BC	1	0.504	3.759×10^{-2}	3.711×10^{-2}	0.267	0.417	0.204
ABC	2	5.419×10^{-2}	1.245×10^{-2}	0.113	0.154	0.029	5.419×10^{-2}
Block	19	0.520	0.465	0.338	1.530	1.056	0.520
Error	209	0.589	0.464	0.468	0.650	0.558	0.479

* แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.26 พลุของชนิดสารแต่งกลีบราส ปริมาณสารแต่งกลีบราส หรือปริมาณไนมันต่อคะแนน
ทางประสาทสัมผัสของเนื้อเกี๊ยวนปูรุงแต่ง

ส่วนของผล	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน						การยอมรับรวม
	สี	กลิ่น	รากชาติ	ลักษณะปูรุง	เนื้อสัมผัส		
ชนิดสารแต่งกลีบราส							
ไข่	6.00 ^a ± 0.94	4.41 ^a ± 0.65	4.16 ^a ± 0.60	6.33 ^a ± 0.95	6.09 ^a ± 0.76	4.05 ^a ± 0.72	
หมู	6.50 ^b ± 0.67	4.50 ^b ± 0.80	4.25 ^b ± 0.72	6.62 ^b ± 0.73	6.02 ^b ± 0.85	4.31 ^b ± 0.68	
เนื้อ	5.54 ^c ± 0.65	4.53 ^c ± 0.74	4.22 ^c ± 0.73	6.51 ^c ± 0.84	6.04 ^c ± 0.89	4.05 ^c ± 0.71	
ปริมาณสารแต่งกลีบราส							
(ร้อยละ)							
5	6.01 ^a ± 0.80	4.44 ^a ± 0.72	4.10 ^a ± 0.68	6.48 ^a ± 0.85	6.04 ^a ± 0.80	4.07 ^a ± 0.71	
7.5	6.09 ^a ± 0.88	4.57 ^a ± 0.75	4.32 ^a ± 0.67	6.51 ^a ± 0.80	6.06 ^a ± 0.87	4.21 ^a ± 0.72	
ปริมาณไนมัน							
(ร้อยละ)							
0	6.02 ^a ± 0.86	4.21 ^a ± 0.76	4.08 ^a ± 0.73	6.52 ^a ± 0.81	5.78 ^a ± 0.73	3.99 ^a ± 0.74	
10	6.08 ^a ± 0.83	4.80 ^a ± 0.57	4.32 ^a ± 0.63	6.47 ^a ± 0.89	6.40 ^a ± 0.79	4.28 ^a ± 0.66	

a,b,c... ตัวเลขในกราฟตั้งเดียวกันของแต่ละปัจจัย ที่มีอักษรกำกับด้วยกันค่างกันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.27 ผลของชนิดสารแต่งกลีนرسل ปริมาณสารแต่งกลีนرسل และการเติมไขมันต่อ
ปริมาณโปรตีน และไขมันที่ตรวจพบในเนื้อเทียมปูรุงแต่ง

ชนิดสารแต่ง กลีนرسل	ปริมาณสารแต่ง กลีนرسل(ร้อยละ)	ปริมาณไขมัน (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย \pm		ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไขมัน	
			โปรตีน	ไขมัน	โปรตีน	ไขมัน
ไก่	5	0	64.19 ^a \pm 2.30	2.81 ^b \pm 0.14		
		10	60.46 ^b \pm 2.17	8.95 ^a \pm 0.83		
	7.5	0	65.13 ^a \pm 2.35	2.83 ^b \pm 0.14		
		10	61.32 ^b \pm 2.20	9.04 ^a \pm 0.88		
หมู	5	0	64.15 ^a \pm 2.27	2.80 ^b \pm 0.27		
		10	60.40 ^b \pm 2.13	9.00 ^a \pm 0.69		
	7.5	0	65.13 ^a \pm 2.16	2.86 ^b \pm 0.12		
		10	61.30 ^b \pm 2.04	9.09 ^a \pm 0.73		
เนื้อ	5	0	63.91 ^a \pm 2.28	2.82 ^b \pm 0.23		
		10	60.34 ^b \pm 2.15	8.73 ^a \pm 0.41		
	7.5	0	64.69 ^a \pm 2.27	2.87 ^b \pm 0.14		
		10	61.08 ^b \pm 2.14	8.77 ^a \pm 0.93		

a,b... ตัวเลขที่มีอักษรกำกับต่างกันจากแطاต์ติงเดียวกันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.28 การวิเคราะห์ความแปรปรวนปริมาณโปรตีน และไขมันที่ตรวจพบในเนื้อเทียม
ปูรุ่งแต่ง

	SOV	d.f	MS
			ปริมาณโปรตีน ปริมาณไขมัน
ชนิดสารแต่งกลิ่นรส (A)	2	0.175	3.378×10^{-2}
ปริมาณสารแต่งกลิ่นรส (B)	1	4.476	3.674×10^{-2}
ปริมาณไขมัน (C)	1	82.898*	225.338*
AB	2	0.015	4.180×10^{-3}
AC	2	0.016	7.507×10^{-2}
BC	1	0.001	3.662×10^{-4}
ABC	2	0.008	1.861×10^{-3}
Error	12	4.883	0.309

* แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

คะแนนกลิ่น รสชาติ และการยอมรับรวมของเนื้อเทียมปูรุ่งแต่งที่ผลิตจากโปรตีนแปลง เนื้อสัมผัส โดยวิธีแข็งอยู่ในเกียร์ที่ยังไม่เป็นที่พอใจ เพราะผลิตภัณฑ์ยังมีกลิ่นและรสชาติของ alcohol ตกค้างอยู่ จึงจำเป็นต้องศึกษาเพื่อปรับปรุงคุณภาพด้านกลิ่นรสของ โปรตีนแปลง เนื้อสัมผัสถก่อนนำมาประปเป็นผลิตภัณฑ์

คุณภาพทางพยากรณ์

4.6.2 การปรับปรุงคุณภาพด้านกลิ่นและรสชาติของ โปรตีนแปลง เนื้อสัมผัส โดยวิธี

แข็ง

นำโปรตีนแปลง เนื้อสัมผัสถูกผลิตตามลักษณะเดียวกันที่สุดที่สรุปได้จากข้อ 4.3 ไปอบในตู้อบแห้งแบบสุดท้ายการโดยแบรอกหกมิชชันอบเป็น 60°C , 65°C และเวลาในการให้ความร้อนเป็น 5, 6, 7, 8 ชั่วโมง จากนั้นบรรจุในถุง PP 3 ชั้นบีดผกตัวยความร้อนแล้วนำไปให้โครงสร้างอยู่ตัวตามลักษณะเดียวกันที่สุดที่สรุปได้จากข้อ 4.4 นำผลิตภัณฑ์ที่ได้ไปประเมินคุณภาพด้าน กลิ่น รสชาติ สี และเนื้อสัมผัส ซึ่งผลการทดลองมีดังแสดงในตารางที่ 4.29-4.30

ตารางที่ 4.29 ผลของอุณหภูมิและเวลาในการให้ความร้อนในตู้อบแห้งแบบสุญญากาศต่อ
ค่าแนะนำทางประสาทสัมผัสโดยตีนแปลง เนื้อสัมผัสที่ปรับปรุงคุณภาพด้านกลีนรัส

อุณหภูมิ (° C)	เวลา (ชั่วโมง)	ค่าแนะนำเฉลี่ย \pm ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน				เนื้อสัมผัส
		กลีน	รสชาติ	สี		
60	5	5.10 ^a \pm 1.07	3.90 ^a \pm 0.30	6.25 ^a \pm 0.64	6.05 ^a \pm 1.19	
	6	5.90 ^c \pm 0.55	5.00 ^b \pm 0.65	6.05 ^a \pm 0.51	6.25 ^a \pm 1.07	
	7	6.20 ^{a,b} \pm 0.61	5.70 ^a \pm 0.47	6.00 ^a \pm 0.64	6.25 ^a \pm 1.15	
	8	6.30 ^a \pm 0.65	5.70 ^a \pm 0.47	5.95 ^a \pm 0.60	6.05 ^a \pm 0.99	
65	5	5.30 ^d \pm 0.80	4.55 ^d \pm 0.51	6.20 ^a \pm 0.69	6.05 ^a \pm 0.99	
	6	5.95 ^{b,c} \pm 0.51	5.75 ^a \pm 0.55	6.00 ^a \pm 0.56	6.10 ^a \pm 0.91	
	7	6.35 ^a \pm 0.49	5.75 ^a \pm 0.55	5.90 ^a \pm 0.64	6.15 ^a \pm 0.93	
	8	6.35 ^a \pm 0.59	5.80 ^a \pm 0.41	5.90 ^a \pm 0.72	5.90 ^a \pm 0.91	

a,b,c,d... ตัวเลขที่มีอักษรกำกับต่างกันจากแผลตึง เดียวกันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.30 การวิเคราะห์ความแปรปรวนค่าแนะนำทางทดสอบทางประสาทสัมผัสโดยตีนแปลง
เนื้อสัมผัสที่ปรับปรุงคุณภาพด้านกลีนรัส

SOV	d.f.	กลีน	รสชาติ	สี	เนื้อสัมผัส
ศูนย์วิทยทรัพยากร					
อุณหภูมิ (A)	1	0.506	6.006*	0.156	0.399
เวลา (B)	3	10.772*	20.539*	0.739	0.316
AB	3	5.615×10^{-2}	1.323*	6.184×10^{-3}	4.856×10^{-2}
Block	19	2.190	0.556	0.551	6.442
Error	133	0.223	0.205	0.376	0.256

* แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ดังนี้สภาวะตี่ที่สุดในการปรับปรุงคุณภาพด้านกลีนรัลของโปรดีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแข็งคือ ให้ความร้อนในชุดอบแห้งแบบสูญญากาศที่ 60°C เป็นเวลา 7 ชั่วโมง

4.6.3 ผลิตเนื้อเทียมปูรุ่งแต่งจากโปรดีนแปลง เนื้อสัมผัสที่ปรับปรุงคุณภาพด้านกลีน และรัลชาติ

ผลิตเนื้อเทียมจากโปรดีนแปลง เนื้อสัมผัสที่ปรับปรุงคุณภาพด้านกลีนรัล และยังไม่ได้ปรับปรุงคุณภาพตามวิธีข้อ 3.6.1 ใช้สารแต่งกลีนรัล (รัลหมู) ร้อยละ 7.5 และเนยขาวร้อยละ 10 เตรียมโปรดีนเกย์ครับรุ่งแต่ง โดยผสมเข้าโปรดีนกับเนยขาวหลอมเหลวที่อุณหภูมิ 80°C แล้วนำไปคุณน้ำคืนในสารละลายที่มีสารแต่งกลีนรัล (รัลหมู) ร้อยละ 7.5 จากนั้นทดสอบทางประสิทธิภาพลัมพัลเบรย์นเทียบระหว่างเนื้อเทียมปูรุ่งแต่งที่ผลิตจากโปรดีนแปลง เนื้อสัมผัสโดยวิธีแข็งและโปรดีนเกย์คร ผลการทดสอบมีดังแสดงในตารางที่ 4.31-4.32 และลักษณะผลิตภัณฑ์ที่ได้แสดงดังในรูปที่ 4.34-4.37

ตารางที่ 4.31 ค่าแนะนำทดสอบทางประสิทธิภาพลัมพัลเบรย์นเทียมปูรุ่งแต่งที่ผลิตจากโปรดีนแปลง
เนื้อสัมผัสโดยวิธีแข็งและโปรดีนเกย์คร (ผลิตโดยกระบวนการ extrusion)

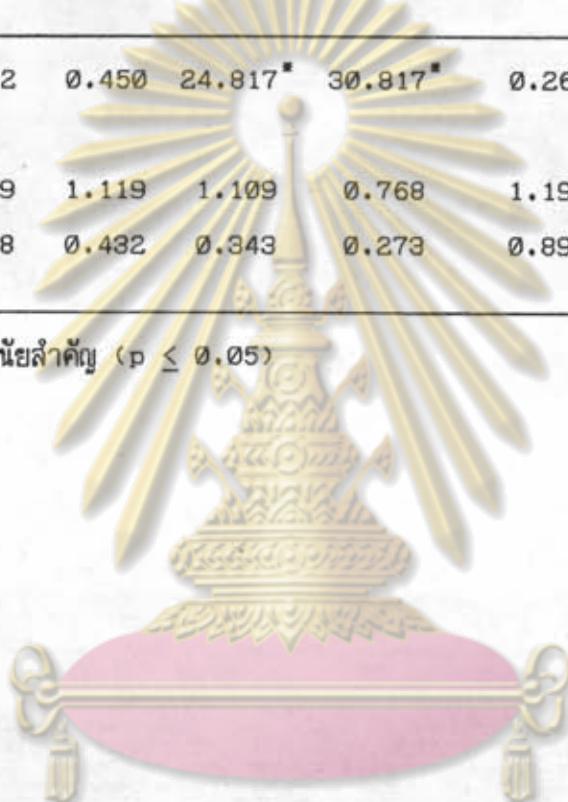
คุณภาพ	กระบวนการ extrusion		กระบวนการแข็ง	
	ก้อนปรับปรุงคุณภาพ	หลังปรับปรุงคุณภาพ	กระบวนการ extrusion	กระบวนการแข็ง
ลีกลีน	6.85 ^a ± 0.81	6.55 ^a ± 0.83	6.70 ^a ± 0.80	
รัลชาติ	6.30 ^a ± 0.80	4.15 ^b ± 0.36	6.30 ^a ± 0.73	
ลักษณะปรากฏ	6.60 ^a ± 1.05	6.60 ^a ± 0.68	6.80 ^a ± 1.19	
เนื้อสัมผัส	6.40 ^a ± 0.68	6.45 ^a ± 0.60	6.35 ^a ± 0.87	
การยอมรับรวม	6.25 ^a ± 0.79	4.40 ^b ± 0.50	6.30 ^a ± 0.73	

a,b... ตัวเลขที่มีอักษรกำกับต่างกันจากแควรอนเดียวกัน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ตารางที่ 4.32 การวิเคราะห์ความแปรปรวนค่าคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสของเนื้อเกียมปรุ
แต่งที่ผลิตจากโปรดตินแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแข็งและโปรดตินเกษตร

SOV	d.f.	MS					
		ลี	กลีน	รสชาติ	ลักษณะปรากฏ	เนื้อสัมผัส	การยอมรับรวม
Treatment (ชนิดโปรดติน)	2	0.450	24.817*	30.817*	0.267	0.050	23.450*
Block	19	1.119	1.109	0.768	1.193	0.618	0.578
Error	38	0.432	0.343	0.273	0.898	0.489	0.415

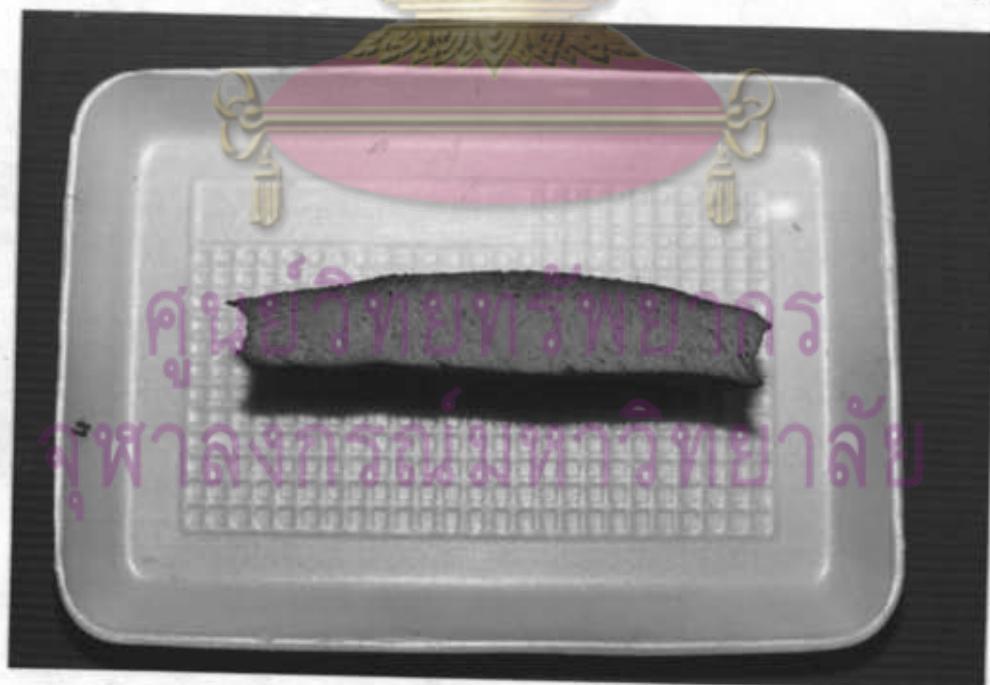
* แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 4.34 เนื้อเกี๊ยมปูรุ่งແກ່ງจากໂປຣຕິນແປລົງເນື້ອສັນຜັສ ໂດຍວິທີແຂ່ໜຶ່ງທີ່ຜ່ານການ
ປັບປຸງຄຸມກາພັດ້າກລື່ມຮັສແລ້ວ

รูปที่ 4.35 ກາພັດ້າງຂອງເນື້ອເກີ້ມປຸງແກ່ງຈາກໂປຣຕິນແປລົງເນື້ອສັນຜັສ ໂດຍວິທີແຂ່ໜຶ່ງ
ທີ່ຜ່ານການປັບປຸງຄຸມກາພັດ້າກລື່ມຮັສແລ້ວ

รูปที่ 4.36 เนื้อเทียนปูรุ่งแท่งที่ผลิตจากโปรดีนเกษตร

รูปที่ 4.37 รืนเนื้อเทียนปูรุ่งแท่งจากโปรดีนแปลง เนื้อสัมผัสโดยวิธีเชื่อมแท่งที่ปรับปรุงคุณภาพ
ด้านกลิ่นรสแล้ว(ตัดให้มีขนาดเล็กลงเพื่อ) เปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากโปรดีนเกษตร

รูปที่ 4.38 ชิ้นเนื้อเทียมปรุงแต่งจากโปรดีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแช่แข็งที่ปรับปรุงคุณภาพด้านกลิ่นรสเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ผลิตจากโปรดีนแกék thar

ศูนย์วิทยทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.6.4 แอมจากเนื้อเทียม

ผลิตแอมจากโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสที่ทำให้โครงสร้างอยู่ตัวด้วยความร้อน และปรับปรุงคุณภาพด้านกลิ่นและรสชาติ (ตามสภาวะดีที่สุดที่สรุปได้จากข้อ 4.3, 4.4 และ 4.6.2) โดยเคียร์ในสารละลายน้ำซึ่งประกอบด้วยสารแต่งกลิ่นรัส (รสหมู) ร้อยละ 7.5 เกลือบาร์โภคร้อยละ 2 หรือ 3 น้ำตาลร้อยละ 3 และ sodium tripolyphosphate ร้อยละ 0.5 เป็นเวลา 24 ชั่วโมง รวมค่าน้ำหนักที่อุณหภูมิ 60°C ประมาณค่านเป็น 30, 60 และ 90 นาที นำผลิตภัณฑ์ไปนึ่งให้สุกแล้วทดสอบทางประสาทสัมผัส ค่าคะแนนจากการทดสอบแล้วดังในตารางที่ 4.33-4.34 และลักษณะผลิตภัณฑ์แสดงดังรูปที่ 4.38-4.39

ตารางที่ 4.33 ผลของปริมาณเกลือในสารละลายน้ำซึ่งใช้เคียร์และเวลารวมค่านท่อค่าคะแนนการทดสอบทางประสาทสัมผัสแอมจากเนื้อเทียม

ปริมาณเกลือ (ร้อยละ)	เวลารวมค่าน ^a (นาที)	ก	คะแนนเฉลี่ย ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน			เนื้อสัมผัส	การยอมรับรวม
			กลิ่น	รสชาติ	ลักษณะ外觀		
2	30	6.75 ^b ± 0.78	5.95 ^b ± 0.51	6.95 ^b ± 0.60	6.00 ^b ± 0.56	6.40 ^b ± 0.60	5.10 ^b ± 0.31
	60	7.35 ^b ± 0.49	7.10 ^b ± 0.55	7.00 ^b ± 0.56	7.00 ^b ± 0.56	6.25 ^b ± 0.55	7.00 ^b ± 0.56
	90	5.30 ^b ± 0.57	5.40 ^b ± 0.88	6.90 ^b ± 0.72	5.40 ^b ± 0.50	6.20 ^b ± 0.52	5.05 ^b ± 0.39
3	30	6.80 ^b ± 0.89	6.00 ^b ± 0.56	5.50 ^b ± 0.83	5.95 ^b ± 0.39	6.20 ^b ± 0.61	5.25 ^b ± 0.44
	60	7.25 ^b ± 0.64	7.05 ^b ± 0.60	5.60 ^b ± 0.82	6.90 ^b ± 0.55	6.20 ^b ± 0.52	6.25 ^b ± 0.44
	90	5.10 ^b ± 0.45	5.50 ^b ± 0.83	5.55 ^b ± 0.83	5.65 ^b ± 0.49	6.10 ^b ± 0.64	5.10 ^b ± 0.45

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
a,b,c,... ตัวเลขที่มีอักษรกำกับต่างกันจากแตกต่างเดียวกันแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

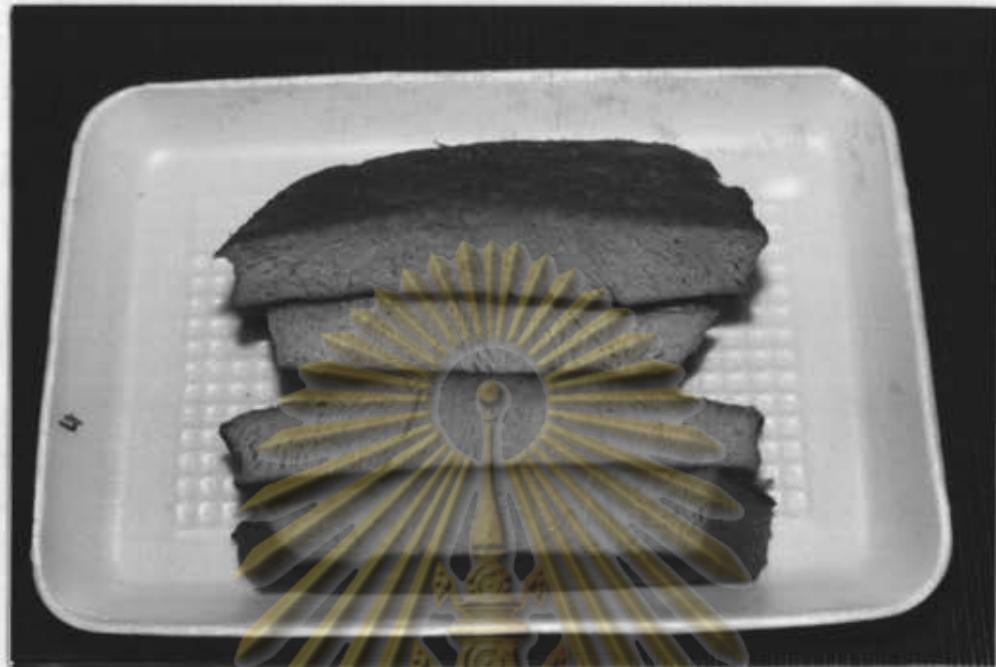
ตารางที่ 4.34 การวิเคราะห์ความแปรปรวนคุณภาพและการทดสอบทางประสานกลัมผัลส์แอมจากเนื้อเทียม

SOV	d.f.	MS						การยอมรับรวม
		สี	กลิ่น	รสชาติ	ลักษณะปูรากู	เนื้อสัมผัส		
ความเข้มข้นของเกลือ (A)	1	8.300×10^{-3}	3.320×10^{-3}	58.799*	3.320×10^{-3}	0.408	8.008*	
เวลาหมัก (B)	2	51.025*	27.508*	7.495×10^{-3}	21.224*	0.225	24.433*	
AB	2	0.208	5.835×10^{-3}	2.514×10^{-3}	0.358	5.835×10^{-3}	2.433*	
Block	19	0.693	0.789	1.009	0.560	0.426	0.331	
Error	95	0.380	0.384	0.446	0.205	0.314	0.166	

* แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$)

สภาวะคือสุดล้าหัวรับผลิตแอมจากเนื้อเทียมคือเคียวาร์ในสารละลายที่มีเกลือร้อยละ 2 น้ำตาลร้อยละ 3 สารแต่งกลิ่นราล (รสหมู) ร้อยละ 7.5 และ sodium tripolyphosphate ร้อยละ 0.5 ร่มควันที่ 60°C เป็นเวลา 60 นาที

ศูนย์วิทยทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 4.39 ภาพตัดขวางของเย้มที่ผลิตจากโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสโดยวิธีแช่แข็งที่ปรับปรุงคุณภาพด้านกลีนرسلแล้วเคียวด้วยสารละลายที่มีเกลือร้อยละ 2 และรักษาที่ 60°C เป็นเวลา 60 นาที

รูปที่ 4.40 ลักษณะของรีมเย้มจากโปรตีนแปลงเนื้อสัมผัสที่ปรับปรุงคุณภาพด้านกลีนرسلแล้วตัดเป็นรีมบาง (slice) ขนาดความหนา 1.5 มิลลิเมตร